

Broj: X-K-06/315
Sarajevo, 23.10.2007. godine

	Sud BiH Суд БиХ	
	Krivično odjeljenje I Apelaciono odjeljenje Кривично одјелjenje и Апелационо одјелjenje	
	Odjel I	Odjel II
	Odjel I	Odjel II
Odsjek za sudsku upravu, Odsjek za sudsku upravu		
X-K-06/315		625
40. št.		(Str./Стр.)
11. 23-11-2007		
M. Malovic		14:59

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Mirze Jusufovića kao predsjednika vijeća, Ševke Šahbegovića i Senadina Begtaševića kao članova vijeća uz sudjelovanje pravnog saradnika Bojana Avramovića, u krivičnom predmetu protiv optuženih Milorada Vladića i Petra Bogdanovića, zbog krivičnog djela Organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 29. Krivičnog zakona Bosne i hercegovine, odlučujući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine, broj: KT: 112/06 od 11.01.2007. godine, koja je potvrđena od strane ovog Suda, dana 16.01.2007. godine, a na glavnom pretresu izmjenjena dana 15.10.2007. godine, nakon javnog i usmenog glavnog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, optuženog Milorada Vladića, dana 23.10.2007. godine, donio je i javno objavio slijedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI:

1. *Vladić Milorad, sin Ignjata i majke Gospave, rođene Marić, rođen 07.12.1963. godine u Bijeljini, nastanjen u mjestu Batkovići, opština Bijeljina, po zanimanju službenik u MUP RS-CJB Bijeljina PS Ugljevik, oženjen, otac troje djece, po nacionalnosti Srbin, državljanin BiH, JMBG 0712963180861, osuđivan, nalazi se u pritvoru KPZ „Istočno Sarajevo“ po Rješenju o produženju pritvora Suda BiH, broj: X-K-06/315, od 23.10.2007. godine.*
2. *Bogdanović Petar, sin Vasilija i majke Ruže, rođene Bojić, rođen 12.11.1956. godine u Bijeljini, nastanjen u mjestu Balatun, opština Bijeljina, po zanimanju vozač, oženjen, Srbin, državljanin BiH, JMBG 1211956180885*

K R I V I S U

Što su:

Vladić Milorad, u periodu od 2003. godine do 2006. godine, zajedno sa Milaković Spasojem, dajući jedan drugom podršku, nabavljao cigarete marke „Ronhill“ i druge vrste cigareta iz fri šopova u Republici Srbiji, za prevoz istih angažovao vozača po imenu „Saša“, koji mu je nabavljene cigarete dovezio kamionom do granice R Srbije i BiH, gdje ih je Vladić Milorad zajedno sa grupom lica koje je organizovao, preuzimao i čamcima preko rijeke Drine i na drugi način prevozio u Bosnu i Hercegovinu, te skladištio na njemu poznata mjesta, a koju organizovanu grupu za krijumčarenje cigareta su sačinjavali lica po imenu „Saša“, „Faca“, „Dragan“, „Milan“ i drugi, a zatim putem organizovane grupe za rasturanje neocarinjene robe- cigareta, koju su sačinjavali i posredovali u rasturanju: Bošković Dušanka, Tadić Milenko, Letić Milan, Vladić Ignjat, Majstorović Peđa i druga njemu poznata lica po imenu „Srećo“, „Krezo“ i drugi, u svojstvu vozača, posrednika i saradnika, nabavljene cigarete transportovao za Distrikt Brčko, Doboj, Banja Luku, Veliku Kladušu, Cazin i dalje, prema Republici Hrvatskoj za Zagreb, njemu poznatim kupcima, a sve u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, pa je tako i u periodu od 10.03.2006. godine do 19.11.2006. godine, na području opštine Bijeljina, nakon što je prethodno Vladić Milorad organizovao grupu ljudi u sastavu Bogdanović Petar, Letić Milan i druga njemu poznata lica, za krijumčarenje cigareta iz Srbije u Bosnu i Hercegovinu i rasturanje, posjedujući za to potrebnu logistiku i to: prevozna sredstva-vozila, komunikacijska sredstva: veći broj mobitela, radio stanicu sa krovnom antenom za vozilo, te četiri pištolja, uspostavljajući vezu sa ostalim krijumčarima iz sastava njegove organizovane grupe, poznavajući puteve krijumčarenja cigareta, gdje je, pored ostalog, njegova organizovana grupa djelovala sa striktno podjeljenim poslovim i ulogama, i to: dovoz cigareta do rijeke Drine, a po prethodnom dogovoru sa njemu poznatim licima iz Srbije, prevoz čamcima preko rijeke, koji su vršila lica državljani SCG, prihvata cigareta na obali rijeke Drine na teritoriji Bosne i Hercegovine i preuzimanje sa vozilima, utovarajući cigarete u ista, koje radnje su vršili Bogdanović Petar, Letić Milan i druga njemu poznata lica, a sve u namjeri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, izbjegavajući mjere carinske kontrole i plaćanja carinskih obaveza, a radi dalje prodaje prokrijumčarenih cigareta i rasturanje tako neocarinjene robe, pa je tako dana 10.03.2006. godine, po prethodnom dogovoru sa Bogdanović Petrom, nakon što je on vozilom marke „Lada karavan“ zelene boje, izvršio preuzimanje ukupno 1400 boksova cigareta marke „Ronhil“ i „Walter Wolf“ na rijeci Drini i utovarene pakete

sa cigaretama dovezao u garažu svoje kuće u mjestu Balatun, gdje je izvršio skladištenje. Vladić Milorad u kasnim popodnevnim satima došao svojim vozilom marke „Pasar“ registarski broj 862-E-469, radi preuzimanja cigareta i daljeg proturanja istih njemu poznatim licima po gradovima Bijeljina, Brčko i Doboj, te nakon što je sa vozilom ušao u garažu, u momentu utovara cigareta, zajedno sa Bogdanović Petrom bio otkriven od strane pripadnika JDGS Bijeljina, a zatim u maju 2005. godine po prethodnom dogovoru, angažovao Letić Milana da za njega na Drini preuzme 28 paketa sa krijumčarenim cigaretama, radi daljeg rasturanja tih neocarinjenih cigareta, da bi dana 19.11.2006.godine prilikom pretresa stambeno poslovnih objekata Vladić Milorada bila pronađena i privremeno oduzeta količina od 1513 paklica cigareta raznih vrsta, koje je Vladić Milorad sa organizovanom grupom prokrijumčario iz Republike Srbije u Bosnu i Hercegovinu, preko rijeke Drine, sa namjerom daljeg rasturanja tih neocarinjenih cigareta

Dakle, optuženi Vladić Milorad, organizirao grupu ljudi za organizirano krijumčarenje i rasturanje neocarinjene robe, a optuženi Bogdanović Petar postao član organizirane grupe za rasturanje tako neocarinjene robe

Čime su počinili,

optuženi Vladić Milorad krivično djelo organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 1. KZ BiH, a

optuženi Bogdanović Petar krivično djelo organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 29. KZ BiH.

Te ih Sud,

1. Optuženog Vladić Milorada, na osnovu citiranih zakonskih propisa, te uz primjenu članova 39.,42. i 48. KZ BiH,

O S U D U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 4(četiri) godine.

Na osnovu člana 56. KZ BiH u izrečenu zatvorsku kaznu optuženom Vladić Miloradu, uračunava se vrijeme koje je proveo u pritvoru, počev od 21.11. 2006. godine pa nadalje.

2. Optuženom Bogdanović Petru, na osnovu citiranih zakonskih propisa, te uz primjenu članova 48., 58. i 59. KZ BiH, izriče

UVJETNU OSUDU

Kojom mu se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i istovremeno određuje da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi Bogdanović Petar u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti ove presude ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženog Vladić Milorada se oduzimaju: pištolj M83/93 „Zastava“ serijski broj 61098: tri metka magnum 357 i 3 metka specijal: pištolj CZ 99, 9mm PARA, fabrički broj 46917 sa okvirom i 14 metaka, navedeni u Zapisniku o dobrovoljnoj predaji predmeta, broj: 011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine;

3 četkice za pištolj: kutija od pištolja 7,62 mm M57 br.204014: kutija od pištolja 7,62 mm M 57 br. 187476: kutija od pištolja CZ 99 9mm PARA br. 46198: kutija od pištolja M 83 357 Magnum br. 10596: telefonski imenik u metalnoj kutiji: futrola za službenu legitimaciju sa natpisom policija, memorijska kartica micro SD 512 MB: dva kompleta Mobis kartica za brojeve telefona 38765831817 i 38765801440: kartica BHT-certifikat za korisnički broj 38762211721: službene lisice: memorijska kartica „San Disc“: bluetooth dongle BT030: radio stanica YAESU FT-23 R: radio stanica ALINCO: mobilni telefon Sony Ericson sa pretplatničkom karticom; baterijska lampa USA maglite: vojni dvogled „Zrak“ 8805255 RD-7x40: optički uređaj ON-M 59: metak za lovačku pušku-12-: dva eksterna mikrofona za radio stanicu: dvije kolske antene za radiostanicu: reg.tablica broj 900-T-555: dvije registarske tablice 683-A-497: mala registarska tablica 669-J-057, kaseta video VHS-C, mobilni telefon Siemens-nekompletan: nož „Rosstfrei“: ključ za lisice, saobraćajna dozvola ser. Broj BH 1384477, sveska računska sa bilješkama, mobilni telefon Siemens A 70, pištolj „RECH MIAMI“ model 92 broj G 017094, navedeni u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine.

pištolj CZ M57, kalibar 7,62 mm, serijski broj C-187476: okvir za municiju 1 komad:municija 8 komada kalibar 7,62 mm: mobilni telefon NOKIA N 70 i kartica serijskog broja 89387050208212656352: mobilni telefon NOKIA 6020 i kartica serijskog broja 89387050508253300749: mobilni telefon SIEMENS A-70 i kartica serijskog broja 89387050410223526502: pumičko motorno

vozilo „Pasar“, crne boje, broj šasije WVZZZ31ZNE199458; zeleni karton za Putničko motorno vozilo na ime Mihajlović-Tanacković Vera; ručni radio uređaj marke ALINCO, krovna magnetana antena, navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-12-2-11/06, od 10.03.2006. godine.

Marlboro crveni šteka 11(jedanaest); Marlboro light šteka 8(osam); LM šteka 9(devet); Memfis šteka 6(šest);Ronhil ultra šteka 17(sedamnaest); Ronhil lights šteka 17(sedamnaest); Ronhil lights 100 s šteka 1(jedan).Ronhil super lights šteka 4(četiri); Walter wolf 100 s šteka(dvije); Winston 100 s šteka 3(tri); Slims šteka 2(dvije);Memfis platinum šteka 1(jedan); Walter wolf šteka (devet); Walter wolf 100 s šteka 4(četiri); Ronhil plavi šteka 6(šest); Parmer šteka 13(trinaest); Memfis plavi šteka 2(dvije); Memfis 1 pakovanje 5 paklica; Memfis plavi paklica 14; Davidof paklica jedan; Marlboro crveni meki paklica 22(dvadesetdvije); Marlboro crveni tvrda paklica 17(sedamnaest); Winston 100 s paklica 34(tridesetčetiri); Slims paklica 12(dvanaest); Walter wolf paklica 16(šesnaest); Ronhill plavi paklica 33(tridesettri); Ronhill super light paklica(tridesetdevet); Ronhill ultra paklica 33(tridesettri); Ronhill light paklica 31(trideset jedan); Ronhill light 100 s paklica 10(deset); Memfis crveni klasik paklica 19(devetnaest); Partner paklica 13(trinaest); Memfis platinijum paklica 8(osam); Aura paklica 12(dvanaest); Marlboro light paklica 20(dvadeset); Walter wolf zlatni 100 s paklica 24(dvadesetčetiri), navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 12-02/3-167/06 od 19.11.2006. godine.

Opasač sa futrolom za pištolj; opasač sa futrolom za pištolj, lisice i nosač za palicu; okvir za pištolj CZ sa futrolom; 31 pištoljski metak cal. 7.62 mm x 39; 52 pištoljskih metaka 9 mm PARA i 19 komada metaka istog kalibra; 13 pištoljskih metaka specijal 38 i 2 komada metaka istog kalibra; 16 pištoljskih metaka 357 PPU i 3 komada metaka istg kalibra; 7 pištoljskih metaka cal. 7.62 mm TT i 26 komada metaka istog kalibra; nosač za osma metaka, 17 komada metaka 9 mm-manevarski; 4 futrole za pištolj; 2 okvira za pištolj TT, navedeni u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P od 19.11.2006. godine.

Na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženog Bogdanović Petra oduzimaju se: mobilni telefon NOKIA 3310 i kartica serijskog broja 89387050102071939548 naveden u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-12-2-10/06 od 10.03.2006. godine, cigarete „Ronhill-light“ 18 vreća po 50 boksova; cigarete „Walter Wolf“ 6 vreća po 50 boksova; i cigarete „Ronhil“ plavi 4 vreće po 50 boksova navedeni u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-12-6-27/06 od 10.03.2006. godine; putničko motorno vozilo tip „Lada 1300“, zelene boje, broj šasije XTA210400H0106752.

Na osnovu člana 110. i 111. KZ BiH od optuženog Vladić Milorada se oduzima imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, i to:

nekretnine označene po katastarskom operatu kao cijela k.č. br. 3091 ukupne površine 228 m², što u naravi čini dvorište površine 142 m² i stambena zgrada površine 86 m², upisana u list nepokretnosti 2214 k.o. Bijeljina 2, koje su po zemljišnim knjigama označene kao k.č. 3091/0 ukupne površine 228 m² što u naravi čini dvorište 142 m² i stambena zgrada 86 m² upisana u zk. Ul. 2142 k.o. Bijeljina 2 i k.č. 3091/0 E1 što čini stambenu zgradu površine 86 m² u kojoj se nalazi četverosoban stan površine 135 m² i pomoćna prostorija 11 m² upisana u zk. Uložak 7493 k.o. Bijeljina 2.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi Vladić Milorad se obavezuje nadoknaditi troškove krivičnog postupka, čiju će visinu sud utvrditi posebnim rješenjem, dok se na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku BiH optuženi Bogdanović Petar oslobađa plaćanja istih, te troškovi koji se odnose na njega padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom broj: KT: 112/06 od 11.01.2007. godine, koja je potvrđena od strane ovog Suda dana 16.01.2007. godine, a na glavnom pretresu izmjenjena dana 15.10.2007. godine, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je optužilo Milorada Vladića i Petra Bogdanovića, da su radnjama opisanim u činjeničnom dijelu izmjenjene optužnice, zajedno počinili krivično djelo Organiziranja grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215. KZ BiH i to: optuženi Milorad Vladić iz stava 1., a optuženi Petar Bogdanović iz stava 2. istog člana, a sve u vezi s članom 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Nakon izvedenih dokaza, smatrajući da su istim u cijelosti dokazane tvrdnje optužbe, tužilac je u završnoj riječi predložio da se optuženi za navedeno krivično djelo oglase krivim i kazne po zakonu. Takođe, Tužilac je u svojoj završnoj riječi predložio da se na osnovu člana 74. KZ BiH, od optuženih oduzmu predmeti upotrijebljeni u izvršenju navedenog krivičnog djela taksativno navedeni u potvrđama o privremenom oduzimanju predmeta JDGS Bijeljina, zatim da se na osnovu člana 111. stav 1. KZ BiH od sina optuženog

Milorada Vladića oduzme vozilo marke „Mercedes“ registarskog broja 470-M-555, kao i da se od optuženog Milorada Vladića na osnovu člana 110. KZ BiH oduzmu poslovni objekti i to, četiri poslovna prostora u ulici Račanska br. 116, u Bijeljini, te kuća u Bijeljini kupljena 13.11.2006. godine. Na kraju je Tužilac zatražio da Sud obaveže optužene za plaćanje troškova krivičnog postupka.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji, obojica optuženih, su se u prisustvu zajedničkog branioca, Duška Tomića, advokata iz Sarajeva i tužioca, izjasnili da nisu krivi za ono što ih optužnica tereti.

Branilac prvooptuženog i drugooptuženog, advokat Duško Tomić je tokom cijelog postupka i u završnoj riječi negirao da radnje opisane u činjeničnom dijelu optužnice, predstavljaju krivično djelo, kako je to pravno kvalifikovala optužnica. Naime, branilac optuženih ne spori da su kritičnog dana 10.03.2006. godine u dvorištu drugooptuženog Petra Bogdanovića, zatečeni prvo i drugooptuženi od strane pripadnika JDGS Bijeljina sa cigaretama u vozilu marke „Pasar“, ali ističe da je tada prvooptuženi Milorad Vladić zamolio Bogdanović Petra da kod njega lageruje neku robu, a da Bogdanović i nije znao o kojoj je robu riječ. Dalje navodi kako se ovdje ne može uopšte govoriti o organizovanom krijumčarenju neocarinjene robe, ističući upravo veliku ulogu prvooptuženog u raskrinkavanju drugih organizovanih grupa, koje su djelovale na tom području Bosne i Hercegovine, a čije je hapšenje uslijedilo po informacijama samog optuženog Milorad Vladića. Takođe dodaje da niko od saslušanih svjedoka jasno nije ukazao na Petra Bogdanovića, kao člana grupe Milorada Vladića, jer većina svjedoka potvrđuje da za njega nikada i nisu čuli. Posebno osporava zakonitost dokaza pribavljenih prilikom hapšenja optuženih, odnosno prilikom pretresa kuće optuženog Petra Bogdanovića, ističući da je pretres obavljen bez prethodnog odobrenja sudije za prethodni postupak, odnosno suprotno odredbama Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine. Napominje da je imovina koju je stekao Milorad Vladić stečena legalno, potencirajući činjenicu da je on izvjesno vrijeme proveo u Sjedinjenim Američkim Državama, gdje je radio, kao i veliku pomoć rodbine iz Amerike. Iz navedenih razloga, u završnoj riječi je predložio da se obojica optuženih oslobode krivične odgovornosti, potencirajući teške životne prilike drugooptuženog Petra Bogdanovića koji je samo pristao da se kod njega istovari roba.

Drugi branilac prvooptuženog, advokat Rifat Konjić, u završnoj riječi se pridružio izlaganju glavnog branioca Tomić Dušana, te ukazao na činjenični opis optužnice, tačnije datum iz maja 2006. koji se spominje i u prvoj i u izmjenjenoj optužnici, vjerujući da se radi o tehničkoj greški, jer jedini datum

koji bi mogao stajati tu jeste maj 2005., s obzirom da se jedini u toku postupka spominjao. Dalje, branilac ističe svjedočenje dvojice visokih službenika MUP-a RS, koji su govorili o pozitivnoj ulozi optuženog Milorada Vladića, odnosno pružanju informacija policiji radi hapšenja drugih organizovanih skupina za krijumčarenje neocarinjene robe, a koja saradnja je započeta nakon Vladićevog hapšenja 10.03.2006. godine, što ukazuje da nakon tog datuma nijedna činjenica ne upućuje na daljnje aktivnosti Vladića na krijumčarenju cigareta. S obzirom na to, smatra da je na Sudu da odluči da li će povjerovati čelnim ljudima policije ili svjedoku Tužilaštva Spasoja Milakovića, za koga obojica branilaca kategorički tvrde da je svjedok osvjetnik. Takođe ocjenjuje nerealnim navode svjedoka Tužilaštva Spasoja Milakovića, u pogledu količine cigareta koje je optuženi Milorad Vladić nelegalno prebacivao preko rijeke Drine, te da buduća presuda mora utvrditi količinu tih navodno prokrijumčarenih cigareta.

U toku dokaznog postupka, kao dokazi Tužilaštva, saslušani su sljedeći svjedoci: Babić Samir, Ibrić Fahrudin, Letić Milan, Goran Ikonić, Čedo Milomir, Grkinić Borislav, Šojić Goran, Spasoja Milaković, Tadić Milenko, Dušanka Bošković, Mujagić Merka, te vještak finansijske struke Kerima Prašljivić.

Tokom glavnog pretresa, tužilac je kao dokaz osnovanosti navoda optužnice prezentirao sudu sljedeće materijalne dokaze:

- Izvještaj DGS, broj:15-04-1/1-21/06, od 17.03.2006. godine, o postojanju osnova sumnje da su Bogdanović Petar i Vladić Milorad počinili krivično djelo Organizovanje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215, stav 1. i 2. KZ BiH;

- Zapisnik o pretresu stana i drugih prostorija, broj:18-12-6-2/06, od 10.03.2006. godine;

- Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 18-12-6-27/06, od 10.03.2006. godine, uz mobilni telefon NOKIA N 70 i kartica serijski broj 89387050208212656352, mobilni telefon NOKIA 6020 i kartica broj serijski broj 89387950508253300749, mobilni telefon SIEMENS A 70 i kartica serijski broj 89387050410223526502, ručni radio uređaj marke ALINCO i krovna magnetska antena 1 komad;

- Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P od 19.11.2006. godine; potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 12-02/2-233-997/06, od 19.11.2006. godine; potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj:12-02/03-167/06 od 19.11.2006. godine; potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj:011-0-KPP-06-000004-P;

- Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 18-12-2-10/06, od 10.03.2006. godine, uz mobilni telefon marke NOKIA 3310 i kartica serijskog broja 89387050102071939548;
- Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P od 19.11.2006. godine
- Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta, broj: 011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine, uz pištolj M83/93 „ZASTAVA“, serijski broj F 61098, 3 metka magnum 357 i 3 metka specijal i pištolj CZ 99, 9 mm PARA, fabrički broj 46917 sa okvirom i 14 metaka;
- Naredbu o pretresanju, broj: 02/1-str.pov.-1044/06, od 19.11.2006. godine sa potvrdom o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 12-02/3-167/06 od 19.11.2006. godine;
- Analizu očitavanja podataka sa mobilnih telefonskih aparata i SIM kartica, Federalne uprave policije Sarajevo, broj: 14/4-04-3-2556 od 06.12.2006. godine, sa prilogom od 20.06.2006. godine;
- Foto dokumentaciju u predmetu Bogdanović, Vladić, KD „Krijumčarenje“, od 11.03.2006. godine;
- Foto dokumentaciju pretresa stana i poslovnog objekta vl. Vladić Mile u ulici Račanska br. 116, opština Bijeljina, od 30.11.2006. godine;
- Foto dokumentaciju pretresa kuće i pomoćnih objekata vl. Vladić Milorada, Bijeljina, selo Batković, broj: 12-02/5-280/06 od 04.12.2006. godine;
- Foto dokumentaciju pretresa vikendice vl. Milorada Vladića, Amajlije, Vikend naselje b.b., broj: 20/06, od 04.12.2006. godine;
- Izvještaj iz kaznene evidencije, broj: 12-02/4-235-569, od 09.05.2006. godine;
- Nalaz i mišljenje o izvršenom vještačenju u predmetu KT 112/06, Kerime Prašljivić, od 06.06.2007. godine, sa priložima na osnovu kojih je izvršena procjena vrijednosti imovine optuženog Milorada Vladića, i to: obračuni plata za Milorada Vladića, dokumentacija STR „Goga“ vlasništvo Svetlane Vladić, kartice poreskog obveznika Vladić Svetlane poreske uprave Ministarstva finansija RS, poreske prijave od poljoprivrede i šumarstva Vladić Milorada, STR „Goga- V“ radnja 2 4501159920007 vlasništvo Svetlane Vladić, SUR bife „Diamond“ vlasništvo Svetlane Vladić, dokumentacija za poreske obveznike: STR „Goga“ Bijeljina, STR „Goga V“ Bijeljina, SUR bife „Diamond“ Bijeljina i Vladić Milorada, foto kopija dokumentacije dosijea motornog vozila registarskih oznaka 470-M-555, broj: 17-03/2-04-3-179/07 od 28.05.2007. godine, ovjerene foto kopije dosijea motornih vozila, procjena vrijednosti nekretnina procjenitelja ing. građevine Vlade Radovića od 19.12.2006. godine, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta-dokumentacije, broj: 12-02/3-59/07 od 10.05.2007. godine, zemljišno knjižni ulošci za Milorada Vladića;

-Nadopunu nalaza i mišljenja vještaka Kerime Prašljivić, od 29.08.2007. godine;

- Zapisnik o pretresu stana-drugih prostorija broj:12-02/2-223-997/06 od 19.11.2006. godine, Zapisnik o pretresu stana-drugih prostorija broj: 12-02/3-167/06 od 19.11.2006. godine i Zapisnik o pretresu stana-drugih prostorija broj:011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine;

- Izvještaj o počinjenom djelu CJB Bijeljina, broj:12-02/2-230-1385, od 20.11.2006. godine;

- Zapisnik o saslušanju svjedoka Spasoja Milakovića, dat pred specijalnim tužilaštvom Banja Luka, broj:KT-47/06 od 18.11.2006. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka Milaković Spasoja dat pred Tužilaštvom BiH, broj: KT-112/06 od 27.06.2007. godine i službenu zabilješku CJB Bijeljina, broj:12-02/2-/06, od 05.12.2006. godine;

- Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Petra Bogdanovića, sačinjen u prostorijama JDGS Bijeljina, broj: 18-12-6-45/06, od 11.03.2006. godine;

- Zapisnik o saslušanju svjedoka Ibrić Fahrudina, broj:18-12-6-47/06, od 13.03.2006. godine;

- Zapisnik o saslušanju svjedoka Letić Milana dat pred Tužilaštvom BiH, broj: KT-112/06, od 04.05.2006. godine;

- Zapisnik o saslušanju svjedoka Bošković Dušanke dat pred Tužilaštvom BiH, broj: KT-112/06, od 27.06.2007. godine;

- Zapisnik o saslušanju svjedoka Tadić Milenka dat pred Tužilaštvom BiH, broj: KT-112/06, od 27.06.2007. godine;

- Zapisnik o saslušanju svjedoka Šojić Gorana dat pred Tužilaštvom BiH, broj: KT-112/06, od 27.06.2007. godine;

- Zapisnik o saslušanju svjedoka Bojanić Alesandra dat pred Tužilaštvom BiH, broj: KT-112/06, od 27.06.2007. godine.

U toku dokaznog postupka, kao dokazi odbrane saslušani su slijedeći svjedoci: Svetlana Vladić, Vesko Perić, Mladen Rajić, Asim Abdurahmanović, Behadil Ademović, Jusuf Gruhonjić, Goran Đelmić, Goran Šojić, Spasoja Milaković, Ljubiša Erkić i drugooptuženi Petar Bogdanović po ličnom zahtjevu, te vještak građevinske struke Vlado Radović.

Takođe, izvršeno je suočenje svjedoka Veska Perića i Spasoja Milaković, Dušanke Bošković i Milenka Tadića, te svjedoka Spasoja Milakovića i Aleksandra Bojanića.

Odbrana je takođe u toku glavnog pretresa sudu prezentirala i slijedeće materijalne dokaze:

- *Naredbu o pretresanju od 10.03.2006. godine, sačinjenu od strane ovlaštene osobe Ikonić Gorana, a na osnovu usmene saglasnosti sudije Suda BiH Šabana Maksumića;*
- *Službenu zabilješku tužiteljice Biljane Simeunović, broj KTA 138/06, od 23.05.2006. godine;*
- *Presudu Suda BiH, broj:KPS-73/06, od 04.05.2006. godine;*
- *Službenu zabilješku Specijalnog tužilaštva Banja Luka, broj KT-4/06, od 22.11.2006. godine, sa oružanim listom na ime Vladić Milorad, reversom o ustupanju radio amaterskog uređaja broj: 03-07/06 od 15.09.2006. godine, te članskom kartom asocijacije radio amatera BiH na ime Vladić Milorada;*
- *Poziv svjedoku Bojanić Aleksandru radi saslušanja, Tužilaštva BiH, broj:KT-112/06, od 20.06.2007. godine;*
- *Rješenje o naknadi troškova svjedoku Bojanić Aleksandru, Tužilaštva BiH, broj:KT-112/06, od 27.06.2007. godine*
- *Dopis Policijske stanice Bijeljina, broj:12-01/3-212/07, od 29.01.2007. godine, upućen na adresu advokata Dušana Tomića;*
- *Dopis Centra javne bezbjednosti Bijeljina, broj: 12-02/4-230-446/07, od dana 08.05.2007. godine;*
- *Zvaničnu zabilješku sudije za prethodni postupak Suda BiH, broj KPP-38/06, od 13.03.2006. godine;*
- *Izvod iz matične knjige rođenih na ime Bogdanović Milan, broj:02/8-200-1-25857-K/2007, od 01.08.2007. godine;*
- *Naredbu o sprovođenju istrage, broj:KT-112/06, od 26.5.2006. godine;*
- *Prijedlog za donošenje naredbe za provođenje posebnih istražnih radnji, broj:KT-112/06, od 25.05.2006. godine;*
- *Naredbu o provođenju posebnih istražnih radnji, broj:KPP-72/06, od 26.05.2006. godine;*
- *Dokumentaciju o vozilu marke Lada, od 14.12.2006. godine;*
- *Rješenje Tužilaštva BiH, broj: A-440/07, od 07.08.2007. godine, kojim se odbacuje prijedlog odbrane za izuzeće tužioca Ismeta Šuškića;*
- *Presudu Suda BiH, broj KPS-55/05, od 12.05.2005;*
- *Zapisnik o iskazu svjedoka odbrane Svetlane Vladić, od 21.02.2007. godine;*
- *Zapisnik o iskazu svjedoka odbrane Aleksandra Bojanića, od 02.08.2007. godine;*
- *Korespodenciju advokata Dušana Tomića sa komandrom DGS, od 03.05.2007. godine;*
- *Fotografije kuće optuženog Petra Bogdanovića, od broja 1 do 17;*
- *Dopis advokata Dušana Tomića, upućen ministru Stanislavu Čadi, od 29.08.2007. godine;*
- *Dopis advokata Dušana Tomića, upućen ministru Stanislavu Čadi, od 30.08.2007. godine;*

- *Dopis advokata Dušana Tomića, upućen ministru Stanislavu Čadi, od 17.09.2007. godine, kao i*
- *Dopis ministra unutrašnjih poslova RS, od 21.09.2007. godine.*

Tokom glavnog pretresa Sud je u skladu sa članom 235. ZKP BiH prihvatio prijedlog odbrane, kome se ni Tužilac nije protivio, te isključio javnost tokom saslušanja svjedoka Veska Perića, zbog potrebe čuvanja službene tajne..

Nakon ocjene izvedenih dokaza, svakog pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Optužnicom Tužilaštva BiH, kako prvobitnom, tako i izmijenjenom, provoptuženom Vladić Miloradu je stavljeno na teret da je organizirao grupu ljudi za organizirano krijumčarenje i rasturanje neocarinjene robe, što predstavlja krivično djelo iz člana 215. stav 1. KZ BiH, a optuženom Bogdanović Petru da je postao član organizirane grupe za rasturanje neocarinjene robe, što predstavlja krivično djelo iz člana 215. stav 2. KZ BiH. Radi se dakle o specifičnom krivičnom djelu koje u suštini predstavlja svojevrsan, kvalifikovani oblik krivičnog djela krijumčarenja, kod koga se kod stava 1 tog člana, radnja izvršenja sastoji u organiziranju grupe ljude ili udruženja za organizirano krijumčarenje ili organiziranju mreže preprodavaca ili posrednika za prodaju ili rasturanje krijumčarene robe, dok je stavom 2 sakcionisano samo pripadništvo takvoj grupi.

Shodno odredbi člana 214 stav 1 KZ BiH krivično djelo krijumčarenja čini onaj ko preko granične linije prenese robu veće vrijednosti, izbjegavajući pri tome mjere carinske kontrole, ili pak onaj ko se bavi prenošenjem robe preko granične linije, izbjegavajući carinsku kontrolu. U ovom drugom slučaju dakle, nije neophodno da se radi o robi veće vrijednosti - preko 10.000,00 KM, kako je to tvrdio prvi branilac prvooptuženog advokat Tomić Duško, potencirajući nužnost utvrđenja vrijednosti krijumčarene robe. Za postojanje djela je dakle dovoljno da se neko bavi prenošenjem robe preko granice, izbjegavajući njene carinske kontrole, bez obzira na vrijednost te robe.

S obzirom na navedene formulacije, krivično djelo organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje iz člana 215. KZ-a, postoji bez obzira koliko je radnji krijumčarenja ili rasturanja izvršeno. Težište je na namjeri izvršilaca, odnosno cilju zbog koga se grupa formira.

Da bi se radilo o organizovanoj grupi, potrebno je da je neko ustroji sa navedenim ciljem, te da postoji određena povezanost među članovima, pri čemu članovi i ne moraju imati formalno zaduženje, niti znati jedan za drugog. Bitno je znanje o općoj djelatnosti grupe.

Za stav 2. člana 215., koji se stavlja na teret drugooptuženom, dovoljno je da je neko postao član jedne takve grupe, pri čemu pristupanje grupi čak i ne mora biti izričito, nego može biti izraženo faktičkim djelovanjem.

U konkretnom slučaju nakon ocjene provedenih dokaza, vijeće je ocijenilo osnovanim tvrdnje Tužilaštva da je prvooptuženi bio organizator grupe ljudi, koju je on organizovao, radi krijumčarenja i rasturanja neocarinjene robe – cigareta. Sastav grupe se mjenjao tokom inkriminisanog perioda, ali je cilj ostajao isti – ilegalno prebacivanje cigareta preko državne granice Srbije i Bosne i Hercegovine i dalje rasturanje istih, radi pribavljanja imovinske koristi. Radi se o aktivnostima- radnjama koje su po svojoj prirodi i obimu takve da su svi svjedoci kojima je postavljeno to pitanje (Šojić, Letić, Milaković, Tadić), uključujući i policijske dužnosnike (Ibrić, Perić, Grković) bili kategorični u stavu da sve to ne može obaviti jedan čovjek, nego da je za to potrebna grupa ljudi, što i ovo vijeće prihvata.

Shodno članu 1. tačka 17. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine pod terminom „grupa ljudi“ podrazumijeva se udruženje od najmanje 3 osobe koje su povezane radi trajnog, ponovljenog ili povremenog činjavanja krivičnih djela, pri čemu svaka od tih osoba daje svoj udio u učinjenju krivičnog djela.

Da je prvooptuženi organizovao i bio na čelu jedne takve grupe sastavljene ne samo od ljudi iz Bosne i Hercegovine, nego i susjedne Srbije i Crne Gore, a koja grupa je ne samo formirana, nego se u periodu naznačenom u optužnici i bavila konkretnim aktivnostima krijumčarenja i rasturanja neocarinjene robe, proizilazi iz iskaza više svjedoka. Prije svega to proizilazi iz iskaza svjedoka Milaković Spasoja, koji je i sam direktno učestvovao u krijumčarenju, zajedno sa Vladićem, a koji je odbrana optuženih posebno pokušavala diskreditovati. Organizovanje i egzistiranje grupe formirane sa navedenim ciljem od strane Vladića, proizilazi i iz iskaza svjedoka Bošković Dušanke, Tadić Milenka, datih tokom pretresa, te iskaza svjedoka Letić Milana, Šojić Gorana, datih pred Tužiteljstvom BiH.

Isto se može zaključiti i iz iskaza samog drugooptuženog datog u toku istrage (saslušanje drugooptuženog u svojstvu svjedoka, u toku glavnog pretresa, omogućilo je predočavanje ovog iskaza drugooptuženom, njegovo uvođenje kao dokaza i ocjenu, odnosno dovođenje u vezu sa ostalim dokazima).

U prilog navedenog zaključka o organizovanju grupe za krijumčarenje i rasturanje cigareta, od strane Vladića, ide i činjenica da je i policija imala

određena operativna saznanja o aktivnostima Vladića na krijumčarenju i rasturanju cigareta. Postojanje takvih saznanja potvrdili su svjedok Ibrić, komandir jedinice DGS, inspektor MUP RS CSB Bijeljina Ikonić Goran, policajac DGS Ademović Behadil (on čak spominje i događaj koji se dogodio par dana prije 10.03.2006.godine, kada im je Vladić pobjegao sa „pasatom“ natovarenim cigaretama), pa i načelnik u MUP RS CSB, svjedok Grkinić Borislav, koji takođe ističe da su postojala saznanja koja su ukazivala „da se Vladić bavio tim poslom“. Takođe i komandir policijske stanice za obezbjeđenje saobraćaja Gruhonjić Jusuf ističe da je o Vladićevim aktivnostima dobio jednu zabilješku u toku 2005.godine, koja je protokolisana, ali nije popisana.

Saznanja da se optuženi Milorad Vladić bavi krijumčarenjem cigareta, bila su prema svjedoku Ikoniću razlog zbog koga je i u januaru vršen pretres kuće Bogdanovića.

Prema svjedoku Ibriću, konkretna saznanja o Vladićevim nelegalnim radnjama u vezi sa cigaretama, bila su razlog da je DGS počeo observirati Vladića i pratiti njegove aktivnosti. Konkretne informacije, DGS je prema iskazu ovog svjedoka, dobio i u vezi sa planiranim prebacivanjem neocarinjanih cigareta preko Drine 10.03.2006. godine, preuzimanjem i istovarom u objekte drugooptuženog Bogdanovića, te daljim preuzimanjem od strane Vladića. Takve informacije su bile povod za akciju policajaca DGS na čelu sa Ibrićem dana 10.03.2006.godine. Rezultat te akcije, kada su oba optužena uhvaćena na djelu u konkretnoj aktivnosti - utovaru cigareta (prethodno preko Drine prokrijumčarenih i dovučenih u garažu, u dvorištu drugooptuženog) u vozilo prvooptuženog marke „Pasat“, ukazuje da su ta operativna saznanja imala osnova, što je razlog više za prihvatanje iskaza svjedoka Milaković Spasoja, Bošković Dušanke, Tadić Milenka, te iskaza Letića, Šojića i drugooptuženog Bogdanovića iz istrage.

Po ocjeni ovog vijeća, ako sve ono što se dogodilo 10.03.2006. godine, odnosno što su optuženi tada preduzeli, dovedemo u vezu sa onim što su govorili svjedoci Milaković Spasoje, Dušanka Bošković, Tadić Milenko, kao i Šojić i Letić u toku istrage, te u vezu sa presudom Opštinskog suda u Loznici, potvrđenom presudom Okružnog suda Šabac broj Kž 878/04 kojom su Vladić i Milaković osuđeni za krivično djelo nedozvoljene trgovine cigaretama(koja presuda je dokaz da se optuženi Vladić i tada, zajedno sa Milakovićem, bavio ilegalnom trgovinom cigareta), potpuno je jasno da se ne radi o samo jednoj konkretnoj inkriminisanoj radnji optuženih - tog 10.03.2006. godine, poslije koje nije preduzeta ni jedna druga radnja (što je tvrdila odbrana optuženih) , nego da se radi o radnjama i aktivnostima optuženih, koje predstavljaju samo dio njihove sveukupne aktivnosti, odnosno sveukupne aktivnosti grupe

koju je Vladić organizovao u svrhu krijumčarenja i rasturanju neocarinjnih cigareta, a čiji je pripadnik bio i drugooptuženi (i sam je u istrazi izjavio da mu je ovo bilo treće angažovanje od strane Vladića, treće preuzimanje i dovlačenje cigareta prebačenih iz Srbije preko Drine i lagerovanje u njegove objekte).

Daleko najkonkretniji u iznošenju detalja o ulozi i aktivnostima optuženog Vladića i od njega organizovane grupe, bio je svjedok Milaković Spasoje, koji se i sam više godina bavio istim poslovima, i to: kako zajedno sa Vladićem, tako i sam, nakon što je raskinuo sa Vladićem.

Zajednički rad Vladića i Milakovića proizilazi i iz iskaza svjedokinje Bošković Dušanke, kojoj su zajedno dovukli švercovane cigarete, a koje je ona dalje preprodavala.

Svjedok Milaković potvrđuje postojanje i brojnih drugih grupa koje su se bavile švercom (Šojić, Lakić, Simić Đorđe), što proizilazi i iz iskaza svjedoka Bošković Dušanke i Tadić Milenka (prema Tadiću, pola RS se bavi švercom cigareta, a o raširenosti te pojave govorili su i drugi svjedoci, pa i policijski dužnosnici Ibrić Fahrudin, Perić Vesko, Grkinić Branislav, Čedo Milosav).

Vladićevu grupu je prema Milakoviću činilo oko 20 ljudi, raspoređenih po podgrupama za pojedine dijelove posla: jedni za dovoz cigareta do Drine, drugi za prebacivanje preko Drine, treći za preuzimanje i skladištenje, a četvrti za dalje rasturanje. Od vozača, tu su pored Saše bila i lica pod imenom Faca, Goran, Krezo, Ćuran, Dragan, Milan i drugi.

Djelatnost grupe je bila podjeljena po fazama: nabavka cigareta „ronhill“ i drugih, pretežno iz hrvatskog programa, iz fri šopova u Republici Srbiji (iz Vršca, Kladova); prevoz do granice Srbije i Bosne i Hercegovine, za šta je Vladić uglavnom angažovao vozača po imenu Saša (Isti je, kamionom šabačkih registracija koji je sadržavao specijalne „bunkere“ za krijumčarenje neocarinjne robe, cigarete dopremao do obala rijeke Drine); prevožene čamcima preko Drine u BiH od strane osoba po imenu Mićo i Sreten, te drugih angažovanih od strane Vladića. Njih dvojica su cigarete prebacivali na lijevu obalu Drine gdje su ih preuzimali Letić Milan (o preuzimanju cigareta na BiH obali Drine u toku istrage govorio je i sam Letić Milan, kao i drugooptuženi Bogdanović, takođe u toku istrage). Cigarete su prema Milakovićevim tvrdnjama, prebacivali i drugi, uključujući i optuženog Vladića lično i njegovog sina Ignjata. Cigarete su se skladištile u garaži u Bijeljini koja je imala dva ulaza i izlaza, u Vladićevoj kući i garažama, kod njegovih roditelja i roditelja Milakovića u Janji i drugim mjestima. Dok je Milaković radio sa Vladićem, Vladić je po njegovim tvrdnjama, bio taj koji je nabavljao cigarete, ugovarao prelaze, nosio novac preko granice (čak i u gaćama, po

50.000,00 eura). provjeravao ko je u smjeni od policajaca na graničnim prelazima (kada su prolazili preko mosta), koristio službenu legitimaciju policajca, koju nikada nije vratio iako je morao, a u MUP-u je rekao da je izgubio.

Sa tim aktivnostima, Vladić je prema iskazu Milakovića nastavio i nakon njihovog razlaza (krajem 2004.godine ili početkom 2005.godine). Saša iz Crnih Bara je i dalje nastavio raditi za Vladića, a Vladić je zahvaljujući podršci iz policije postao po Milakoviću, najveći švercer cigaretama, te najjeftiniji dobavljač, zbog čega je i njegov posao opao, jer sa cijenom nije mogao pratiti Vladića. Milaković dalje tvrdi da je i lično, nakon njihove svade i prestanka zajedničkog krijumčarenja, vidio Vladića kako čamcem, sa dvogledom na prsima, prebacuje cigarete preko Drine u Amajlijama, a viđao ga je više puta, kao i njegovog sina Igora, na cesti kako vlastitim vozilima (sa zatamljenim staklima) voze kartone cigareta, što je čuo i od drugih.

Krijumčarene cigarete, Vladić je prema iskazu ovog svjedoka dalje rasturao prema Brčko Distriktu, Doboju, Banja Luci, Cazinu i dalje prema Republici Hrvatskoj. Nabavku krijumčarenih cigareta od Vladića, radi dalje prodaje, direktno potvrđuju i svjedoci Bošković Dušanka i njen nevjenčani muž Tadić Milanko.

Milaković takođe potvrđuje i to da je optuženi Milorad Vladić raspolagao brzim automobilima, kojim je više puta hježao policiji „ispred nosa“, kao i komunikacijskim sredstvima kojim je ostvarivao kontakte sa članovima svoje organizovane grupe, da je imao veći broj mobitela i više pištolja i u pravilu bio naoružan pištoljem. Sa takvim autom, više mobitela, radio stanicom i jednim pištoljem, optuženi Vladić je i zatečen na licu mjesta 10.03.2006. godine u dvorištu Bogdanovićeve kuće, prilikom utovara cigareta u „passat“ kojim se dovezao, ušavši u dvorište sa ugašenim svjetlima, što je tipično i uobičajeno u situacijama kada se nešto krije, a ne kada se normalno dolazi nekome u posjetu, bez namjere da se bilo šta prikriva.

Korištenje više mobitela od strane Vladića, uz mijenjanje brojeva istih, korištenje više različitih vozila, kao i učešće njegovog sina Ignjata i drugih lica u krijumčarenju i rasturanju cigareta, proizilazi i iz iskaza svjedoka Bošković Dušanke i Tadić Milanka.

Tokom glavnog pretresa, odbrana je u vezi sa iskazom svjedoka Spasoja Milakovića stalno isticala da se radi o svjedoku osvjetniku, zbog činjenice da je optuženi Vladić pružio informacije policiji MUP-a RS-a koje su dovele do

hapšenja Spasoja Milakovića i njegovog oca, kao i njihovog procesuiranja pred Okružnim sudom u Banja Luci. Kao razlog za osvetu branilac Tomić je isticao i navodnu sumnju Milakovića o vezi optuženog Vladića sa njegovom ženom, što je sve svjedok Milaković odlučno demantirao, ističući da govori istinu i želi da svako odgovara za ono za šta je kriv, pa i Vladić, kao što je i on odgovarao za ono što je on učinio protivzakonito.

Cijeneći iskaz svjedoka Spasoja Milakovića u vezi sa onim što su govorili i drugi svjedoci i na šta upućuju materijalni dokazi, a imajući u vidu i ono što je kod Vladića pronađeno 10.03.2005. godine, te činjenicu da je Milaković zaisti uhapšen zahvaljujući i podacima pruženim od strane optuženog Milorada Vladića (što su potvrdili i svjedoci Perić Vesko i Grković) i kažnjavan za u suštini istovrsno djelo. Sud je došao do uvjerenja da je iskaz svjedoka Milakovića istinit i vjerodostojan i da predstavlja izraz onoga što je svjedok zaista znao, a što je do tada tajio od tužioca i suda.

Po ocjeni vijeća, u konkretnom slučaju nije riječ o osvetti koja bi se sastojala u izmišljanju i iznošenju nečega što Vladić nije učinio, nego sasvim drugoj vrsti osвете koja se sastoji u prestanku ćutanja o Vladiću i otkrivanju onoga što je on već dugo znao, a do sada tajio zbog vlastitog učešća u krijumčarenju i rasturanju cigareta, te dosta raširene pojave solidarnosti među krijumčarima, sve do momenta dok jedan drugog ne otkriju, kada ta solidarnost obično prestaje. Kako je Vladić, po ubjeđenju Milakovića, bio taj koji je otkrio policiji i Specijalnom tužilaštvu RS ono što je on znao o Milakoviću i njegovom ocu, sasvim je logično da ni Milaković više ne želi da krije ono što on zna o Vladićevim kriminalnim radnjama, te da, nakon kolebanja kako to reći a da i sebe ne izloži gonjenju (jer je i on isto radio), ipak na kraju otkriva ono što i on zna o Vladiću, a što je do tada tajio.

Pored toga, sud je prihvatajući iskaz Milakovića kao istinit, imao u vidu i neprotivrječnost onoga što je on tvrdio sa iskazima drugih, već pomenutih svjedoka, u djelu u kome oni iznose ono što oni znaju o aktivnostima Vladića i krijumčarenju. Tu se prije svega misli na iskaze Ibrić Fahrudina, Ikonić Gorana, Tadić Milenka, Bošković Dušanke, ali i iskaze Letić Milana i Šojić Gorana, date pred Tužiocem, kao i iskaz optuženog Petra Bogdanovića, dat u istrazi na zapisnik broj 18-12-6-45/06 od 11.03.2006. godine.

Uz to, valjalo je imati u vidu i to da je svjedok Milaković, u dijelu koji se odnosio na Vladića i njegovu grupu, ostao dosljedan tokom cijelog postupka. Prisutne, ne tako bitne razlike su, po ocjeni vijeća, rezultat njegovog pokušaja u prethodnim fazama da prikrije svoju ulogu, u vezi s čim se potpuno „otvorio“ tek nakon što je dobio imunitet od novog gonjenja.

Iskaz Milakovića je takođe u saglasnosti i sa onim što je navedeno u presudi Okružnog suda u Šabcu broj Kž 878/04, koja predstavlja još jedan dokaz da su se i on i Vladić nelegalnom trgovinom cigareta bavili i ranije, odnosno u roku 2004. godine, kada su i uhvaćeni u Srbiji (i tada se radilo o istom artiklu – cigaretama marke "Ronhil").

Da je optuženi Vladić organizovao grupu radi krijumčarenja i rasturanja neocarinjnih cigareta, nedvosmisleno proizilazi i iz iskaza svjedoka Tadić Milenka i Bošković Dušanke. Oboje njih nedvosmisleno potvrđuju da su se i sami bavili nelegalnom nabavkom i prodajom neocarinjnih cigareta, te da su iste duži period nabavljali i od Vladića (10-ak puta), te dalje nelegalno prodavali. Svjedokinja Bošković Dušanka potvrđuje da je optuženog Vladića i upoznala u takvim okolnostima na pijaci u Brčkom, kada joj je on ponudio prodaju cigareta bez markica, što je ona prihvatila, te započela da radi s njim, pa čak bila i posrednik između njega i drugih kupaca. Vladić je bio taj koji je u većini slučajeva i lično dovlačio cigarete za nju i ostale, lagerujući ih u njenoj garaži, gdje su dolazili ostali kupci. Jednom prilikom, Vladić je cigarete poslao po jednom policajcu, koji ih je dovezao do nje. Svjedokinja također ističe da joj je Vladić i lično pričao o problemima koje je doživljavao u Srbiji u vezi sa nabavkom cigareta, što se podudara sa činjenicom da je tamo zaista uhvaćen sa cigaretama, da je suđen i osuđen. Prema iskazu Boškovićeve, Vladić je pred njom obavljao telefonske razgovore sa jednog mobitela (u smislu: robe ima ili nema, stiže danas, narednog dana i sl.), a slao poruke sa drugog, te često mjenjao brojeve telefona.

Prema svjedokinji i njenom mužu Tadić Milenku, cigarete je preko rijeke Drine za optuženog Milorada Vladića prebacivao izvjesni Peđa. Ona je uglavnom poručivala robu od Vladića, a on (Tadić) nosio novac Vladiću i njegovom sinu kada bi krenuo za Srbiju. Jednom prilikom, oboje (Dušanka i Milenko) su, kada su zajedno nosili novac na dogovoreno mjesto u jedan šumarak kod Velinog sela, zatekli Vladića sa grupom ljudi kako žurno pretovara preko Drine prevežene cigarete, a on (Milenko Tadić) je jednom i lično, u garaži Vladića u Amajlijama (koju je detaljno opisao i prepoznao na fotografijama iz fotodokumentacije), kad je došao da plati robu, vidio pedesetak kartona cigareta, te Vladićevog sina Ignjata kako kupeima, jednom po jednom izdaje robu. Posljednju količinu od 10 kartona „ronhila“ sa hrvatskim markicama, od optuženog Vladića, Boškovićeve i Tadić su preuzeli u julu 2006. godine, nakon čega su u augustu ponovo tražili još jednu pošiljku, ali ih je Vladić odbio, govoreći da je na godišnjem odmoru (njihova pretpostavka je da ih je odbio jer je znao da ih policija prisluškuje).

Sud je prihvatio iskaze i ovih svjedoka kao istinite i tačne. Cijeneći prigovore odbrane usmjerene na kredibilitet i ovih svjedoka, sud je iskaze istih cijenio u međusobnoj vezi sa svim drugim dokazima i utvrđenim činjenicama, zaključivši da su isti u osnovi podudarni ne samo sa iskazom svjedoka Milakovića, nego i brojnim drugim dokazima (iskazima Letića i Šojića datim pred Tužilaštvom BiH, pa i iskazima policijskih dužnosnika iz Bjeljine u pogledu masovnosti šverca cigaretama na tom području).

Na postojanje i djelovanje grupe organizovane od strane Vladića, radi krijumčarenja i rasturanja cigareta, po ocjeni ovog vijeća, upućuju i iskazi svjedoka Letić Milana i Šojić Gorana, pa čak i iskaz drugooptuženog, koji je sam bio izričit u zahtjevu da bude saslušan u svojstvu svjedoka, te tako omogućio da se prilikom odlučivanja cijeni i prihvati i ono što je govorio u toku istrage.

Istina, svjedoci Letić, Šojić i drugooptuženi Bogdanović, tokom pretresa su govorili nešto drugačije od onoga što su govorili u toku istrage.

Tako su svjedoci Letić i Šojić tokom saslušanja na glavnom pretresu ustvrdili da nikada nisu vidjeli optuženog Milorada Vladića kako švercuje cigarete i da im nije poznato da se i on bavi tim radnjama, a da sve što znaju o njegovim aktivnosti, znaju iz štampe ili priča drugih ljudi iz okoline.

Takođe, na glavnom pretresu svjedok Letić Milan je ustvrdio da ga optuženi Milorad Vladić nikada nije angažovao za prevoz cigareta sa obala Drine do Balatuna.

Uvidom u zapisnik o saslušanju svjedoka broj: KT-112/06 od 04.05.2006. godine, koji mu je prilikom saslušanja na glavnom pretresu predložen, sud je utvrdio da je tada svjedok Letić Milan, nakon što je upozoren u skladu sa odredbama ZKP, izjavio da Vladića poznaje oko 20 godina i da mu je poznato da se bavi krijumčarenjem cigareta, organizovano i u dogovoru sa drugim licima i da je i njega angažovao za prevoz više puta, odnosno u dva navrata, od čega jednom početkom maja 2005.godine, kada je zajedno sa licem po imenu Vlado zvan "Kojin", nakon što ga je prethodno Vladić kontaktirao, svojim vozilom marke "Ford Ekskorti" otišao na obalu Drine, izvršio utovar 11 paketa cigareta raznih marki – "Ronhil", "Memfis" i "Walter Wolf", kojom prilikom je otkriven od strane pripadnika DGS-a, koji su mu i oduzeli cigarete, rekavši tom prilikom da nisu njega očekivali nego Vladića.

Za tu radnju Letić je i procesuiran pred Sudom BiH, te osuđen presudom broj: KPS-73/06, od 04.05.2006.godine, koja se nalazi u spisu. Istom presudom su osuđeni i Ristić Pero i Bešlić Dragan.

Pored te prilike, Vladić ga je prema tom iskazu datom u Tužilaštvu, angažovao još jedanput takođe početkom maja 2005.godine. Prethodno ga je Vladić

nazvao telefonom, obavještivši ga da će biti prevezene određena količina cigareta od strane Vlade, preko rijeke Drine, iz SCG na obalu, nakon čega je on otišao svojim vozilom na obalu Drine, izvršio utovar 28 paketa (u dva navrata) i prevoz istih u dvorište svoje kuće u Balatunu gdje ih je smjestio. Nakon toga, Vladić Milorad je došao svojim vozilom marke „Pasat“ zajedno sa svojim sinom (sin je vozio Škodu Oktaviju), izvršili su utovar tih cigareta i odvezli ih u pravcu Bijeljine. Za taj prevoz, svjedok kaže da nije uhvaćen, niti primječen od strane pripadnika DGS-a, a da mu je Vladić platio 5 eura po jednom paketa, odnosno ukupno 140 eura.

Prema istom iskazu Letića, i Bogdanović Petar iz Balatuna (drugooptuženi) je bio angažovan od strane Vladić Milorada za prevoz krijumčarenih cigareta sa obale Drine do njegove kuće u Balatunu, na isti način kao i on, a pored njih, Vladić je za prevoz cigareta više puta angažovao i Ristić Peru, koji je cigarete prevezio svojim autom marke „Jeta“.

Tom prilikom, svjedok Letić je pred tužiocem BiH, a u prisustvu advokata Tomić Dušana izjavio i to da mu je poznato da Vladić Milorad na ovaj način snabdjeva cigaretama i prodavnice koje je imao u Bijeljini, da određenu količinu distribuira iz svoje kuće u Batkoviću licima sa područja drugih opština, između ostalih Ubiparić Daliboru i drugim.

Nakon što je svjedoku predložen iskaz koji je u svojstvu svjedoka, dao pred tužiocem i zatraženo objašnjenje kontradiktornosti sa iskazom koji je dao na glavnom pretresu, svjedok Letić Milan je izjavio da je takav iskaz dao kako bi odgovornost prebacio na optuženog Vladića, a skinuo sa sebe, te da je sve to učinio po nagovoru njegovog tadašnjeg advokata Duška Tomića, koji sada brani oba optužena u ovom predmetu. Na glavnom pretresu Letić je čak izjavio da se nesjeća i da li je od tužioca upozoren da mora govoriti istinu i da nije ništa potpisao, da bi zatim, nakon što mu je ponovo predložen zapisnik o saslušanju pred tužiocem, potvrdio da su svi potpisi na zapisniku, uključujući i one koji se odnose na pouke o pravima i upozorenjima, njegovi potpisi.

Isto kao i svjedok Letić, i svjedok Šojić Goran je u toku pretresa tvrdio da nikada nije vidio optuženog Vladića kako „švercuje“, ali da je čuo od drugih ljudi da se bavi nelegalnom trgovinom cigaretama.

Uvidom u zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka broj KT-112/06 od 27.06.2007.godine, sud je utvrdio da je i svjedok Šojić Goran, nakon što je propisno upozoren da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo i u skladu sa ZKP-om dobio ostala upozorenja i pouke o pravima, te poslije svakog upozorenja stavio svoj potpis, tada izjavio da Vladić Milorada poznaje oko 10-ak godina: da zna da ima prodavnice i radi u policiji; da zna da se bavio ilegalnim prebacivanjem cigareta preko granice iz Srbije u Bosnu i Hercegovinu, preko Drine, te da je u tu svrhu organizovao grupu ljudi, jer je

praktično i neizvodljivo da sve obavi sam. Prema njegovom iskazu, Vladić je cijelom dužinom puta za krijumčarenje uz Drinu, sve do Šepka, imao određene grupe ljudi. To su bili ljudi iz sela Trnjaci i drugi, a član grupe je bio i Bogdanović Petar. Potvrdio je da mu je poznato da je Vladić aktivno radio u posljednje 3-4 godine: da je robu preuzimao iz Vršca, sa granice, iz fri šopova, te da je držao monopol na tom području i htio da bude jedini koji će na tom području vršiti prebacivanje cigareta u svako vrijeme. Po njemu, Vladiću nije bilo bitno da li je to Šepak, Međaši, Trnjaci i bilo koje drugo mjesto i ko će mu to odraditi, a bilo je više načina prebacivanja cigareta, uglavnom čamcima preko rijeke Drine, a nekada vozilima i preko mosta, zavisno od konkretnih prilika. Vladić je imao organizovane grupe prevoznika s kojim je ugovarao i odradivao posao, uglavnom sa cigaretama iz hrvatskog programa „Ronhil“, „Walter Wolf“ i drugi.

Prema tada datom iskazu Šojića, cigarete je dalje Vladić rasturao širom Republike Srpske i BiH, a jedan dio je skladištio u svojim prodavnicama u Bijeljini, gdje ih je prodavao. Kao ilustraciju prodaje krijumčarenih cigareta u vlastitoj prodavnici, svjedok je naveo incident koji se desio sa njegovim drugom policajcem zvanim „Mile“, koji je došao u Vladićevu prodavnicu, te nezadovoljan visinom cijene cigarete tražio račun, kada je vidio da su cigarete sa markicom iz Hrvatske, nakon čega je Vladić Milorad na poziv radnice došao na lice mjesta i tog kupca udario, oborivši ga na pod te pozvao policiju, rekavši da je napao radnicu u prodavnici.

Svjedok Šojić je pred Tužilaštvom BiH takođe potvrdio da je lično viđao Vladića, često u Balatumu, u prisustvu drugih ljudi, kako prevozi cigarete sa vozilom „Okataviom“ i „Polom“, te da je Vladić zaista veoma sposoban organizator ljudi za krijumčarenje neocarinjanih cigareta, a bio je i u vrlo bliskim odnosima sa Perić Veskom (komandrom policije u Bijeljini), s kojim se često družio i odlazio na fudbal.

Suprotno navedenim kategoričnim tvrdnjama pred Tužilaštvom BiH, svjedok Šojić Goran je na glavnom pretresu, prilikom saslušanja, sve ono što se odnosilo na aktivnosti Vladića relativizirao, ističući da je čuo da se bavio nelegalnom trgovinom cigareta, da je vjerovatno organizovao grupu: da je čuo da je neko kod Bogdanovića dotjerao cigarete koje je Vladić trebao preuzeti, te da se iz priča zaista stiče utisak da je Vladić držao monopol nad cigaretama: da je vjerovatno imao osobe koje su vršile transport, utovar, te da su cigarete najvjerovatnije završavale u njegovim prodavnicama ili na tržištu, ali da Vladića nikada nije lično vidio prilikom prebacivanja cigareta, mada ga je sretao u Balatumu kako vozi auto sa nekim kartonskim kutijama, za koje ne zna da li su od cigareta. Potvrdio je međutim, da Vladić važi za sposobnog

čovjeka, ističući da se to vidi iz njegovog kapitala i da ima više kuća i poslovnih prostora.

Odlučujući o tome koje iskaze svjedoka Letića i Šojića prihvatiti, a koje ne, vijeće je iste cijenilo u vezi i sa ostalim dokazima: iskazima drugih svjedoka, sadržajima pomenutih presuda, onim što je nađeno na licu mjesta 10.03.2006. godine, sredstvima komunikacija kojim je Vladić raspolagao i drugom logistikom. U vezi s tim sud je imao u vidu suštinsku podudarnost iskaza Letića i Šojića datih pred tužiocem sa iskazima drugih svjedoka. Naime, iskazi svjedoka Letić Milana i Šojić Gorana dati pred tužiocem su, za razliku od njihovih iskaza datih na glavnom pretresu, međusobno saglasni u pogledu odlučnih činjenica koje se odnose na aktivnosti i ulogu optuženog Vladića, te saglasni sa iskazima Tadić Milenka, Bošković Dušanke i Milaković Spasoja. Oni su u određenoj saglasnosti i sa onim što su u toku pretresa govorili i svjedoci Ibrić Fahrudin, Ikonić Goran, Ademović Behadil, čija saznanja se logično nadovezuju i nesumnjivo potvrđuju činjenice koje su Letić i Šojić iznosili u iskazu datom pred Tužilaštvom BiH. Stoga je sud kao istinite i tačne prihvatio te iskaze svjedoka Letića i Šojića, date nakon što su propisno upozoreni na dužnost kazivanja istine i druge zakonom propisane obaveze i prava.

Nasuprot tome, sud nije kao vjerodostojne i tačne prihvatio iskaze svjedoka Letić Milana i Šojić Gorana date na glavnom pretresu, kao ni navedene razloge koje su opredijelili te svjedoke da promijene iskaze. Po ocjeni suda ti iskazi su sračunati da pomognu optuženom pokušaju izbjegavanja krivične odgovornosti.

Sud je takođe prilikom ocjene iskaza i odlučivanja koji iskaz prihvatiti, a koji ne, imao u vidu i to da je svjedok Šojić još u istrazi govorio o anonimnim telefonskim prijetnjama koje mu se upućuju, a koje su po ocjeni suda takođe mogle doprinijeti kasnijoj promjeni iskaza.

Po ocjeni ovog vijeća, to što načelnik Čodo Milomir (na čijem iskazu odbrana insistira) ne zna ništa konkretno o aktivnostima Vladića, nego samo to da ga je kao informanta angažovao komandir Vesko Perić, ne daje osnova za zaključak da se ono o čemu se govorili svjedoci Milaković, Bošković i Tadić, na glavnom pretresu, te Letić i Šojić u toku istrage, nije zaista i dogodilo. Ovo tim više što je načelnik Čodo i lično potpisao izvještaj broj: 12-02/2-230-1385 o počinjenom krivičnom djelu organizovanja grupe za krijumčarenje, nedozvoljenog držanja i nošenja oružja i dr., počinjenog od strane Vladića.

koji je prosljeđen Specijalnom tužilaštvu RS dana 20.11.2006. godine i tako stao iza onog što je u njemu napisano.

Pored toga, valjalo je imati u vidu i to da je načelnik Odjela krim policije CSB Bjeljina, svjedok Grković Borislav direktno potvrdio postojanje pogovaranja i anonimnih pisama protiv Vladića, da je i on ukazao na raširenost šverca na tom području, ali i savršenu organizovanost grupa, zbog čega nisu uspjevali prikupiti odgovarajuće dokaze, iako su godinama znali da se mnogi bave krijumčarenjem, pa i to da su u te radnje umiješani i policajci, pa čak i rukovodeći ljudi. Uz to, Grkoviću je poznato da je Vladić zbog slučaja u kome je zatečen u „švercu akciznom robom“, premješten iz Bjeljine u Ugljevik. Isti dalje tvrdi da su postojala saznanja da se i Vladić bavio krijumčarenjem, ali da ipak nije bio obuhvaćen akcijom „Pirana“, sve dok Specijalno tužilaštvo RS-a nije došlo do podataka da je i on učestvovao u tim radnjama. Pored toga, Grković pojašnjava da se za informanta i uzima neko za koga se zna da se bavi istim poslom i zbog toga može pružiti informacije. Po Grkoviću, praksa je da se informant štiti, što u ovom slučaju nije urađeno zbog stava Specijalnog tužilaštva RS koje je ocijenilo da ima dokaza da se i Vladić bavio istim poslom, kao i ostali pripadnici grupa sa područja Bijeljine, koji su tada uhapšeni.

Budući da odbrana optuženih pitanje kome vjerovati a kome ne, postavlja tako da između policijskih dužnosnika, na jednoj strani i svjedoka Milakovića, Boškovićeve i Tadića, na drugoj strani, neko mora lagati a neko govoriti istinu i da se sud mora opredjeliti za jedne od njih, valja istaći da u konkretnom slučaju, time što prihvata iskaze Milakovića, Boškovićeve i Tadića, sud ne zaključuje da policijski dužnosnici ne govore istinu. Naprotiv, sud i njima vjeruje, ali u pogledu onoga što su oni stvarno znali, dok je činjenice koje njima nisu poznate utvrđivao na osnovu ostalih dokaza – iskaza već pomenutih svjedoka koje je prihvatio, kojim su te činjenice bile poznate, kao i na osnovu drugih dokaza.

Po ocjeni vijeća, u suštini se i ne radi o situaciji u kojoj iskazi jednih svjedoka isključuju druge. Naprotiv svi oni govore u granicama svojih spoznaja, te čak u određenoj mjeri i potvrđuju jedni druge, jer i ovi policijski dužnosnici i drugi već pomenuti, takođe govore o masovnoj pojavi šverca na području Bijeljine, o uključenosti velikog broja ljudi, savršenoj organizovanosti, te problemima u dokazivanju onoga o čemu se pogovaralo, kao i o postojanju sumnji i u pogledu Vladića. Uz to, sasvim je normalno što navedeni policijski dužnosnici neznaju detalje, jer niko od njih i nije tokom cijelog inkriminisanog perioda ili bar pretežnog dijela, neposredno radio na praćenju Vladića.

Dakle, po mišljenju ovog vijeća, i nema suštinske nesaglasnosti između iskaza svjedoka Milakovića, Boškovićeve, Tadića, u toku glavnog pretresa i istrage i iskaza Šojića i Letića datog pred Tužiteljstvom BiH, s jedne strane, te iskaza načelnika Grkovića i Čode, s druge strane, a to što policijski dužnosnici nemaju informacija o onome o čemu govore svjedoci Milaković, Boškovićeve, Tadić, Letić i Šojić, ne znači automatski da tih aktivnosti nije ni bilo, kakav zaključak je odbrana pokušavala nametnuti.

Uostalom, pri svemu tome valja imati u vidu i činjenicu da u praksi, lica koja se i sama bave krijumčarenjem, uglavnom i imaju daleko više saznanja o drugim licima koja se bave istim poslom, od same policije i da policija obično, posebno kod ovakvih djela, saznaje nešto tek kasnije ili kada određena pojava već uzme maha, a krijumčarenje je po svojoj prirodi, upravo takvo djelo da se obavlja u uslovima maksimalne konspirativnosti, u najužem i najpovjerljivijem krugu lica, u okviru koga često jedni i ne znaju za druge, niti šta to drugi rade. Stoga je i normalno da najviše znaju oni koji su i sami dio tog posla ili grupe, kao što su bili svjedoci Milaković, Bošković i Tadić, te Šojić i Letić. Uostalom, upravo zbog toga je i Vladić angažovan od strane Perića kao informant.

Što se tiče iskaza komandira Policijske stanice Bijeljina Perić Veska, saslušanog u toku glavnog pretresa, isti je bio uglavnom usmjeren na saznanja i ulogu Vladića u akciji „Piran“, čiji rezultat je bio hapšenje pripadnika više grupa koje su se na području Bijeljine bavile krijumčarenjem cigareta. U pogledu Vladića, Perić ističe da ga je kao saradnika angažovao juna ili jula 2006. godine, dakle nakon događaja od 10.03.2006. godine, kada je sa Bogdanovićem uhvaćen na djelu. Po njemu, informacije dobijene od Vladića su bile korisne za otkrivanje i hapšenje 18 lica procesuiranih u Banja Luci, ali on nije bio jedini izvor tih informacija, jer su imali i druge izvore, što je potvrdio i načelnik Grković. Tokom akcije praćenja aktivnosti drugih grupa, Vladić je prema navodima Perića, istom dao brojeve telefona Spasoja Milakovića, kao i drugih, ispričao mu kako to Spasoje sve radi, koji su mu vozači, vodio ga do Spasojevih skadišta, te početkom septembra ili krajem avgusta Periću dao i informacije koje su rezultirale hapšenjem Majstorović Predraga sa 19 kartona cigareta.

Međutim, u pogledu Vladićevih aktivnosti, iako je u policiji od 2003. godine, Perić zna jedino to da je Vladić imao „slučaj“ 10.03.2006. godine, za koji je on čuo, ali ne zna detalje. Zna da je u vezi s tim Vladić suspendovan i da je pokrenut disciplinski postupak protiv njega, koju situaciju je smatrao pogodnom da ga angažuje kao informanta. Zna takođe da je Vladić prije dolaska u policiju bio srednjeg imovnog stanja. U vezi sa švercom cigareta na

području Bijeljine. Perić ističe da je već bio uzeo maha, da su imali informacija da se ljudi time bave, te da su cigarete prodavane i na ulicima, zbog čega su i odlučili da krenu u akciju.

Iskaz svjedoka Perića sud je takođe prihvatio u djelu u kome on govori o svojim saznanjima koja se odnose na angažman Vladića kao informanta u akciji „Piran“, dok u ostalom dijelu, iskaz i nije imao neku sazajnnu vrijednost jer i sam svjedok ističe da on ništa ne zna o Vladićevim ranijim aktivnostima, niti da li se i Vladić bavio krijumčarenjem cigareta. On ne zna ništa ni o detaljima slučaja iz marta 2006. godine, pa čak ni to da Vladić ima oružje, niti da je kod njega uopšte pronađeno neko oružje. Perić čak tvrdi da nije znao ni da je Vladić ranije osuđivan i kaže da to nije ni provjeravao. Stoga je sud sve ove činjenice utvrđivao na osnovu iskaza onih svjedoka koji to znaju, dovodeći ih u međusobnu vezu i sa svim onim što se dogodilo i što je zatečeno na licu mjesta 10.03. 2006. godine, sa pomenutim presudama i drugim dokazima. Isto se odnosi i na iskaz svjedoka Đemlić Gorana, načelnika Uprave policije CSB Bijeljina, koji takođe nema konkretnih informacija o Vladićevom djelovanju, nego samo generalna saznanja o švercu na tom području. U vezi s tim ističe da je sa Gruhonjićem jednom prilikom, na njegov poziv, noći išao u Batković, da ih je na ulazu u Batković sačekao policajac Nikolić Goran, te da su Gruhonjić i Nikolić tada spominjali nekoga, neku kuću i garažu gdje treba da se dovezu cigarete, te da je moguće da se radilo o Vladiću.

Što se tiče iskaza svjedoka Bojanić Aleksandra i njegovih tvrdnji da Milaković ne govori istinu, sud je posebno imao u vidu da svjedok Bojanić i sam ističe da više boravi u inostranstvu nego u Bijeljini, da negira intenzivno druženje sa Vladićem, kao i to da je radio zajedno sa obojicom – Milakovićem i Vladićem, u čemu je Milaković bio kategoričan, iznoseći do u detalje njegov angažman na prevozu cigareta. Imajući u vidu, ne samo ono što veoma uvjerljivo govori Milaković, nego i druge dokaze koje je sud prihvatio, sud je ocijenio da svjedok Bojanić zna daleko više od onoga što je iskazao na sudu, ali da je uplašen za vlastitu sudbinu, s obzirom i na ranije hapšenje u Banja Luci, te da zbog toga nastoji biti što dalje od svega. Ovo tim više, što su njegove tvrdnje o prijeljama tužioca koji ga je saslušavao, nakon što je saslušana svjedokinja Mujagić Merka, radnica Tužilaštva BiH, kojoj je sud povjerovao, ocijenjene neistinitim.

U pogledu događaja od 10.03.2006. godine, koji je po ocjeni vijeća, samo jedna u nizu aktivnosti Vladića i njegove grupe, a ne jedina, niti posljednja radnja koju su Vladić i grupa preduzeli u vezi sa krijumčarenjem (kako je to odbrana uporno tvrdila), nesporno je da su oba optužena tada od strane

pripadnika DGS u kasnim popodnevним, odnosno ranim večernjim satima zatečena u dvorištu Bogdanovićeve kuće, pored vozila marke „pasat“ kojim se prethodno dovezao Vladić, te da je tu zatečen i veći broj bijelih vreća napunjenih paketima cigareta bez odgovarajuće BH markice. Od toga, jedan dio vreća je zatečen u vozilu koje je bilo okrenuto na rikverc u odnosu na objekat, a drugi u objektu.

Sporno je međutim, otkuda cigarete tu, odnosno da li ih je Bogdanović dovezao tu. Isto tako, odbrana drugooptuženog dovodi u pitanje i tvrdnju Tužilaštva da se tom prilikom radilo o utovaru cigareta u vozilu marke „Pasat“.

Izjašnjavajući se o ovom događaju, svjedok Ibrić Fahrudin, komandir jedinice DGS Bjeljina je na glavnom pretresu izjavio da je tog dana (10.03.2006. godine) lično učestvovao u akciji otkrivanja optuženih i hapšenja Vladića u dvorištu optuženog Petra Bogdanovića, prilikom utovara prokrijumčarenih cigareta. Akciji su prethodile informacije koje je DGS dobio, a koje su govorile da se tog dana na lokalitetu Balatuna treba izvršiti prebacivanje krijumčarene robe, konkretno cigareta, preko rijeke Drine, da bi ih tu najvjerovatnije trebao preuzeti Bogdanović Petar i odatle vozilom prebaciti do svoje kuće, odnosno garaže gdje bi ih lagerovao. Informacije su dalje upućivale da predmetu robu, od Bogdanovića treba da preuzme policajac Milorad Vladić, za koga su od prije postojala saznanja da se bavi krijumčarenjem cigareta iz R. Srbije u Bosnu i Hercegovinu, zbog čega je i postao predmet observacije – praćenja. Prema iskazu svjedoka Ibrića, sve to se i dogodilo, a oba optužena su na licu mjesta zatečeni u momentu utovara cigareta u vozilo kojim je došao Vladić sa ukupno 28 vreća cigareta, a Vladić još i sa pištoljem, tri mobilna telefona, ručnom radio stanicom, a Bogdanović sa jednim mobitelom, što je sve uz potvrdu oduzeta od istih.

O toku akcije i svenu u vezi sa istom, detaljno su govorili svjedoci Ibrić, te policajci DGS Ademović Behadil, Abdurahmanović Asim, Rajić Mladen i Erkić Ljubiša, koji su učestvovali u akciji, dok je svjedok Ikonić Goran govorio o onome što se događalo nakon njegovog dolaska na lice mjesta u funkciji inspektora. Svi oni su, svaki u granicama onoga što je bio njihov zadatak, potvrdili tvrdnje Ibrića koje upućuju da se sve odvijalo na način naveden u izreci ove presude. Iskaze svih njih sud je prihvatio kao objektivne i tačne, ocijenivši da niko od njih nema posebnog razloga da ne govori istinu i neosnovano tereti optužene. Uz to njihovi iskazi su u saglasnosti i sa izvještajima, potvrdama i ostaloj dokumentaciji koju su tada sačinjeni, a koji se nalaze u spisu. Uočene razlike i neslaganja (u pogledu tačnog vremena polaska, dolaska, pomjeranja, vozila kojim je ko od pripadnika DGS-a došao i sl.) su po ocjeni vijeća rezultat protoka vremena i u stalnom angažovanju

policajaca na sličnim aktivnostima, zbog čega se detalji i nekada pomješaju . Međutim, te razlike su takvog obima i karaktera da ne utiču na utvrđenje bitnih činjenica, kao ni ocjenu i katakter radnji tada preduzetih od strane optuženih.

U vezi sa onim što se dogodilo 10.03.2006. godine, optuženi Petar Bogdanović je na glavnom pretresu izjavio da ni sam nije znao o kakvoj robi je riječ, da je mislio da se radi o ulju, kako mu je to optuženi Milorad Vladić rekao, a prethodno ga zamolivši da uz naknadu istu lageruje u njegovom dvorištu. Negirao je njegovo učešće u dovozu cigareta i tvrdio da i ne zna odakle vozilo "lada" iza njegovog objekta – garaže, ni ko ju je tamo dovezao, te da je tom prilikom u stvari Vladić iz „pasata“ istovarao tri kartona cigareta za Peru Šarova, a ne utovarao cigarete u „Pasata“.

Ovakav iskaz Sud nije mogao prihvatiti, jer je u potpunoj kontradiktornosti ne samo sa iskazom navedenih svjedoka kojim je sud povjerovao, nego i sa izjavom koju je sam Bogdanović isto veće dao na zapisnik o ispitivanju osumnjičenog, broj: 18-12-6-45/06, od 11.03.2006. godine, u prostorijama JDGS Bijeljina. Tom prilikom optuženi Petar Bogdanović je veoma jasno i detaljno objasnio kako je upravo on kritičnog dana putničkim motornim vozilom „Lada“, otišao na lijevu obalu Drine, po prethodno dogovorenu pošiljku od 28 kartona cigareta, a koju je sa srbijanske strane rijeke Drine, po prethodnom dogovoru čamcem prevezao izvjesni Mićo, zajedno sa izvjesnim Sretenom, da je on preuzeo te kartone i prevezao ih do svoje kuće i istovario, a Ladu parkirao iza garaže, nakon čega je kontaktirao optuženog Milorada Vladića, koji je kroz sat vremena vozilom „pasat“ došao po iste.

Optuženi Petar Bogdanović je tada pred OSL izjavio i to da mu to nije bio prvi put da je angažovan od strane optuženog Milorada Vladića za prevoz cigareta sa obala Drine, nego treći put, u posljednjih desetak dana.

Sve to optuženi je na glavnom pretresu negirao, ističući da ništa od onoga što je navedeno u zapisniku nije tačno, da on ne zna otkuda Lada iza garaže i da je sve to zbog toga što je inspektor Ikonić pisao što je htjeo, jer mu je on više puta rekao da piše šta hoće kako bi ga što prije pustili iz DGS da ide kući, jer je bio veliki petak.

Navedeni iskaz sa glavnog pretresa i obrazloženje drugooptuženog, sud nije mogao prihvatiti kao istinit i tačan, jer je u potpunoj suprotnosti sa iskazima svjedoka – službenih lica kojima je sud povjerovao i koji su potpuno nezainteresovani za ishod postupka, te sačinjenom materijalnom dokumentacijom u koju je sud izvršio uvid. Uz to, potpuno je nelogično da bi neko samo zato što mu se žuri kući dopustio da se o njemu i protiv njega piše ono što nije tačno i tako izlaže opasnosti gonjenja za vrlo ozbiljno i teško krivično djelo. Stoga je sud stekao uvjerenje da je tačno ono što je Bogdanović

izjavio ovlaštenom službenom licu DGS neposredno nakon otkrivanja, a kasnija promjena iskaza da je rezultat želje optuženog da izbjegne odgovornost za djelo koje mu je stavljeno na teret i da pomogne Vladiću.

Na osnovu navedenih dokaza, a imajući u vidu i to da su i svjedoci Letić Milan i Šojić Goran u iskazu datom pred Tužilaštvom (koje je sud prihvatio) bili veoma decidni u tvrdnji da je Vladić isto kao i njih, za preuzimanje i prevoz cigareta angažovao i Bogdanovića (što je i sam Bogdanović priznao pred ovlaštenim službenim licem DGS), te da iz iskaza svjedoka Ikonić Gorana proizilazi da su i ranije, u januaru 2006. godine dobijali informacije da je kod kuće Bogdanovića lagerovana određena količina krijumčarene robe, zbog čega je i tada vršen pretres, kao i to da i iz iskaza načelnika Grkinića proizilazi koliko su krijumčari bili dobro organizovani i koliko je bilo teško dokazati ono o čemu se pogovaralo, sud je utvrdio da je i optuženi Bogdanović bio član Vladićeve grupe za rasturanje krijumčarenih cigareta. Po ocjeni suda, on je to pripadništvo grupi jasno manifestovao svojom aktivnom ulogom koja se ogledala u tome što je na BiH obali Drine prihvatao predmetne cigarete, nakon što su iste čamcima od strane osoba po imenu Mićo i Sreten, bile prevezene preko rijeke Drine, mimo carinske kontrole, zatim ih utovarao u vozila i prevezio do svoje kuće, nakon čega je, po prethodnom dogovoru, optuženi Milorad Vladić iz njegove kuće preuzimao prokrijumčarene cigarete radi njihove dalje prodaje.

Izmjenjenom, a i prvobitnom optužnicom, kao konkretne radnje organizirane grupe za krijumčarenje i rasturanje neocarinjnih cigareta, formirane od strane optuženog Vladića, navode se i aktivnosti iz maja 2005. godine, kada je nakon što su cigarete prebačene preko Drine, na isti način, kao što se to desilo i 10.03.2006. godine, Letić Milan, preuzeo za Vladića 28 paketa cigareta, radi njihovog daljeg rasturanja. Upravo te radnje, Letić Milan je spominjao prilikom saslušanja pred Tužilaštvom BiH u svojstvu svjedoka, priznavši izvršenje istih, naglašavajući da tom prilikom nije bio otkriven od strane DGS-a niti redovne policije, za razliku od drugog slučaja iz maja 2005. godine, kada je uhvaćen na djelu, te od strane Suda BiH osuđen pravosnažnom presudom broj KPS-73/06 od 04.05.2006. godine, zajedno sa Ristić Perom, za koga je takođe u pomenutom iskazu tvrdio da ga je Vladić angažovao za prevoz.

Prvobitna, a i izmjenjena optužnica djelovanje grupe vremenski veže za period od 2003. godine, kada su Vladić i Milaković radili zajedno, pa do 19.11.2006. godine, što i sud prihvata. Naime, navedenog dana - 19.11.2006.

godine izvršen je pretres stambeno poslovnih objekata optuženog Vladića, kojom prilikom je pronađeno i privremeno oduzeta 151 šteka raznih vrsta cigareta, za koje i ovaj sud prihvata da su prethodno prokrijumčarene iz Srbije u BiH od strane Vladića i njegove grupe. Suprotno ovome, odbrana je uporno tvrdila da je optužnicom kao posljednja aktivnost Vladića i grupe, navedeno ono što se dogodilo 10.03.2005.godine. Međutim, kao što je već navedeno, iz iskaza svjedoka Milakovića, Boškovićeve i Tadića, proizilazi da to nije tako, te da je grupa djelovala i kasnije. Naime, svjedokinja Bošković Dušanka i njen muž Tadić Milenko su bili veoma jasni i decidni u tvrdnji do kada su sve nabavljali cigarete od Vladića (posljednji put u julu mjesecu 2006.godine).

Na osnovu iskaza Letić Milana i Šojić Gorana, datih pred Tužilaštvom BiH, te svjedoka Milakovića, datog na glavnom pretresu, sud je utvrdio da je Vladić prokrijumčarene cigarete djelom plasirao i u vlastitim prodavnicama koje je vodila njegova žena. U prilog takvog zaključka ide i činjenica da su u njegovoj prodavnici prilikom pretresa pronađene i oduzete upravo cigarete marke „Ronhil“, „Walter Wolf“ i druge, navedene u optužnici, bez propisanih BH markica, a za koje je i Vladićeva supruga Svjetlana tvrdila da su bile namjenjene za prodaju u prodavnicu ili ispred nje, na ulici, ali je u pogledu njihovog porijekla tvrdila da ih je kupila na pijaci od neke žene.

Po ocjeni suda, sasvim je nelogično da bi Vladićeva supruga kupovala cigarete na pijaci od drugih, ukoliko je već njen suprug Milorad Vladić bio taj koji je takve cigarete prodavao trećim licima. Stoga se takve tvrdnje svjedoka Vladić Svjetlane u vezi sa porijeklom nađenih cigareta nisu mogle prihvatiti.

Imajući sve to u vidu, sud je stekao uvjerenje da su cigarete koje su pronađene prilikom pretresa 19.11.2006.godine stambeno poslovnih objekata Vladić Milorada i privremeno oduzete (ukupno 151 šteka), upravo cigarete koje su prethodno prokrijumčarene iz Srbije u BiH, preko rijeke Drine, u namjeri rasturanja – stavljanja u promet radi sticanja imovinske koristi. Kako je sasvim logično da su cigarete, s obzirom i na njihovu količinu, bile u prodavnici radi prodaje, a ne radi zadovoljenja vlastitih potreba zaposlenih ili iz drugih razloga, jasno je da taj njihov boravak u prodavnici predstavlja dio aktivnosti rasturanja krijumčarenih cigareta.

Što se tiče navoda optužnice u vezi sa logistikom kojom je Vladić raspolagao, osnovanost navoda optužnice proizilazi kako iz iskaza svjedoka Milakovića, koji je bio najkonkretniji i najdetaljniji, tako i onoga što je nađeno na licu mjesta 10.03.2006.godine. Vladićevo posjedovanje više brzih i jakih automobila, a takav jedan je i „Pasar“ koji je zatečen 10.03.2006.godine u dvorištu Bogdanovića, pored Milakovića, potvrdili su i drugi svjedoci. Tako je

čak i svjedok Perić Vesko viđao Vladića u vozilima marke „Audi“ i „Pasar“, a ni sam Vladić nije osporavao da njegov sin ima „Mercedes“, te da za potrebe prodavnice ima i „Polo Kedija“ koga koristi, te da ima i „Octaviju.“

Vladić također nije osporavao ni posjedovanje 4 pištolja, sem što je tvrdio da jedan od njih ustvari i nije pravi, nego dobro napravljena igračka. Po ocjeni suda, bez posebnog značaja je činjenica da li je Vladić imao 3 ili 4 pištolja. Bitno je da ih je imao više, te da je sa jednim od njih zatečen u Bogdanovićevoj dvorištu 10.03.2006.godine, za koga u tom momentu nije imao dozvole za nošenje istog.

Tom prilikom kod njega su pronađena i 3 mobitela, te ručna radio stanica marke „Alico“. Tokom pretresa, odbrana optuženog Vladića je uporno tvrdila da je Vladić već duže vremena radio-amater, da je član radio-amaterskog kluba iz Teočaka, te da ima odgovarajuće dozvole i ispite. Uvidom u dokumentaciju koju je upravo odbrana dostavila kao dokaz takvoj tvrdnji, sud je utvrdio da je Vladić Milorad zaista nosilac članske karte Asocijacije radio amatera BiH Teočak, Radio kluba „Majeвица“ Teočak, ali počev od 01.10.2006.godine, a da je klasu „D“ stekao 14.05.2006.godine. Uz to, iz dostavljene potvrde Radio kluba „Majeвица“ Teočak proizilazi da je radio amaterska stanica UKW-FM-YAESU FT 23F, sa antenom i baterijom ustupljena Vladić Ignjatu, sinu prvooptuženog na revers dana 15.09.2006.godine. Dakle, sve to se dogodilo nakon 10.03.2006.godine, kada je Vladić u dvorištu Bogdanović Petra zatečen i sa radio stanicom, što upućuje na zaključak da se nije radilo o radio stanici dobijenoj na revers od radio-amaterskog kluba, nego o sasvim drugom porijeklu iste.

Po ocjeni suda, tačno je ono što odbrana tvrdi, da je za razgovor putem iste potreban još jedan takav aparat, ali to što još jedan aparat tog dana nije nađen kod Vladića, niti Bogdanovića, ne znači da nekom drugom prilikom nije korišten, ili da drugi aparat ne posjeduje neko treći iz grupe (možda i sin Ignjat, za koga i Vladićeva supruga kaže da je i takođe radio amater).

Uostalom, sasvim je nelogično da neko ko tvrdi da se ne bavi krijumčarenjem ili sličnim aktivnostima, sa sobom ipak nosi 3 mobitela odjednom, radio stanicu, na kolima posebnu antenu za radio stanicu i pištolj. Sve to upućuje na zaključak da su tvrdnje svjedoka Milanković Spasoja u vezi sa korištenjem svih tih sredstava od strane Vladića, istinite. Pri tome je valjalo imati u vidu i to da je nošenje više mobitela odjednom od strane Vladića, te korištenje jednog za razgovor, a drugog za slanje poruka i često mjenjanje brojeva, potvrdila i svjedokinja Bošković Dušanka.

Ako se to sve dovede u vezu i sa onim što je drugooptuženi istog dana rekao ovlaštenom službenom licu DGS-a u vezi sa kontaktima koje je tada imao sa Vladićem, te u vezu sa šemom razgovora sačinjenom od strane Babić Samira (makar i manjkavom, zbog nepostojanja podataka ni na jednom od mobitela o

vremenu kontakata, što je takođe indikativno), kao i tvrdnjama svjedoka Letića, Šojića, Milakovića, Boškovićeve i Tadića o velikom organizatorskim sposobnostima Vladića, te sa problemima o kojima je i načelnik Grković govorio u otkrivanju i dokazivanju krijumčarenja na tom području, onda se sasvim osnovanim i logičnim ukazuju tvrdnje Tužilaštva da se upravo radi o sredstvima koje je Vladić koristio za kordinaciju aktivnosti članova grupe i uopšte, za što uspješnije i konspirativnije obavljanje svih faza krijumčarenja i rasturanja, od nabavke robe u fri šopovima u Srbiji do isporuke kupcima.

Da se upravo radi o sposobnom organizatoru i visokom stepenu tajnosti u provođenju svih navedenih aktivnosti, govori i činjenica da čak ni Vladićeva supruga Svjetlana ne zna za njegovo posjedovanje više mobitela. Tako je ista prilikom saslušanja na glavnom pretresu tvrdila da je njen muž imao samo jedan mobitel na kojeg ga je ona zvala, da nikada kod njega nije vidjela drugi mobitel, niti je radio stanicu nosio sa sobom, a bio je radio amater i on i sin Ignjat, te da ne zna za vozilo crne boje i da nisu imali „Pasata“ (čak je i nakon što joj je predočena fotografija njihove garaže i tog vozila i dalje tvrdila da „Pasata“ nikada nije vidjela, a da je motocikl koji je takođe bio na slici, zaista njihov, kao i garaža). Suprotno svemu ovome, Vladić je 10.03.2006.godine upravo uhvaćen sa tri mobitela, radio stanicom i „Pasatom“ crne boje, koji joj je pokazan u okviru fotodokumentacije sa lica mjesta.

Što se tiče vlasništva vozila marke „Lada“ kojim su cigarete dovežene sa obale Drine do kuće Bogdanovića (a na kome je odbrana takođe insistirala dokazujući da je „Lada“ tuđa), to pitanje je po ocjeni vijeća nebitno za ocjenu o postojanju djela koja su optuženim stavljena na teret. Po ocjeni vijeća, bitno je da je riječ o vozilu koje je Bogdanović koristio za prevoz cigareta i da je isto i zatečeno na licu mjesta 10.03.2006. godine, a da li je ono stvarno njegovo vlasništvo ili je on na drugi način došao do njega, te na kome se isto vodi, nebitno je za ocjenu radnji optuženog Bogdanovića. Stoga se i dokazi koji se odnose na pitanje vlasništva nad tim vozilom i tvrdnje odbrane u vezi s tim, ukazuju irelevantnim za odlučivanje o predmetu optužnice.

U toku glavnog pretresa sud je od predloženih dokaza, a od kojih odbrana nije odustala, na osnovu člana 263. stav 2. ZKP BiH odbio jedino prijedlog za saslušanje svjedoka Mitrović Marije, smatrajući da okolnosti koje je odbrana htjela da dokaže njenim saslušanjem (kretanje ovlaštenih službenih lica, prilikom opserviranja mjesta događaja i lokacije odakle su observirali kuću i objekte Bogdanovića), nisu od značaja za odlučivanje o predmetu optužnice, jer se ne odnose ni na jedno od obilježja predmetnog krivičnog djela, niti na činjenice o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstava.

U toku glavnog pretresa odbrana optuženih je osporavala zakonitost izvršenog pretresa porodične kuće u vlasništvu optuženog Bogdanović Petra, te zakonitost zapisnika o pretresu stana i drugih prostorija sačinjenog od strane ovlaštenih službenih osoba Državne granične službe, prilikom izvršenja tog pretresa broj 18-12-6-2/06 od 10.03.2006.godine i potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj 18-12-6-2/06 od 10.03.2006.godine. S tim u vezi, odbrana je najprije prigovarala da je pretres obavljen bez naredbe suda o pretresanju, a zatim da je ista pribavljena nakon izvršenog pretresa. Također, nezakonitost odbrana vidi i u tome što je jedan od svjedoka koji su potpisali zapisnik o pretresu sin od optuženog Bogdanović Petra, a drugi svjedok je bio maloljetan. Nezakonitost navedene potvrde o privremenom oduzimanju predmeta, odbrana je našla i u tome što ista ne sadrži mjesto, vrijeme, opis stvari, te što su oduzeti predmeti koji nisu obuhvaćeni naredbom suda o pretresu.

Navedene prigovore sud je ocjenio neosnovanim iz više razloga. Prije svega, uvidom u službenu zabilježku sudije za prethodni postupak Suda BiH i pismeno sačinjenu naredbu koju je napisao inspektor Ikonić, sud je utvrdio da je pretres porodične kuće u vlasništvu optuženog Bogdanović Petra izvršen na osnovu usmene naredbe sudije za prethodni postupak Suda BiH, na temelju koje je ovlašteno službeno lice sačinilo naredbu u pismenom obliku, te pročitalo je sudiji, s čime se on saglasio, te da je pretres obavljen u skladu sa odredbama čl. 56. i 57. ZKP BiH. Iz zabilješke koju je sastavio sudija za prethodni postupak je takođe vidljivo da se ovlaštena službena osoba istom sudiji obratila oko 21.00 sat, a iz same naredbe, da je ista sastavljena u 21.15, nakon čega je pretres predmetne kuće izvršen u 22.00 sata. Dakle, suprotno navodima odbrane, pretres predmetne kuće je izvršen nakon izdate naredbe suda, a ne prije izdavanja iste.

U vezi sa ovim, valja naglasiti da pretres i vizuelni pregled policije nisu iste stvari, te da se, kad je riječ o pretresu, shodno člamu 64 ZKP BiH pretres može obaviti i bez naredbe i bez svjedoka, ako je potrebno uhvatiti počinitelja krivičnog djela koji je zatečen na djelu, ili radi sigurnosti ljudi i imovine, te da su u konkretnom slučaju Vladić i Bogdanović zatečeni na djelu, a da je kod Vladića odmah uočen i pištolj za pojasom, zbog čega je njegovo oduzimanje, odnosno odvajanje od Vladića bilo neophodno izvršiti odmah, a kako se radi i o zaticanju na licu mjesta sa sredstvom opasnim po sigurnost ljudi, opravdanim se ukazuje i vezivanje Vladića lisicama.

Odbrana je nadalje, po ocjeni suda, neosnovano prigovarala i na zakonitosti pomenutog zapisnika o pretresu stana i drugih prostorija kao i navedene potvrde o privremenom oduzimanju predmeta. Sud je ocjenio da su prilikom

sačinjavanja navedenih materijalnih dokaza ispoštovane odredbe članova 62. i 63. ZKP BiH. Njihova zakonitost se ne može dovesti u pitanje činjenicom da je jedan od svjedoka koji su pozvani da prisustvuju pretresu i koji su potpisali navedeni zapisnik, sin od optuženog Bogdanović Petra, koji je prihvatio ulogu svjedoka, a što je i sam Bogdanović po vlastitom tvrđenju, tražio od policajaca. Naime, svrha prisustvovanja pretresu od strane svjedoka je u tome da se njihovim prisustvom i po potrebi primjedbama koje bi stavili na zapisnik prilikom potpisivanja spriječe eventualne zloupotrebe od strane lica koja vrše pretres, i ta svrha ni u kom slučaju nije dovedena u pitanje time što je Bogdanovićev sin bio u funkciji svjedoka. Naprotiv, kao takav on je još više imao razloga da prati tok pretresa i daje primjedbe.

Također, paušalnim se ukazuju i prigovori odbrane optuženih da je jedan od svjedoka koji su potpisali navedeni zapisnik maloljetno lice, te da je na potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta falsifikovan potpis optuženog Bogdanović Petra, jer takve činjenice nisu potkrijepljena niti jednim konkretnim dokazom u spisu, pa se i ovim prigovorima ne dovodi u pitanje zakonitost pomenutih dokaza.

Nadalje, treba imati u vidu da su u smislu čl. 62. stav 1. i 63. stav 1. ZKP BiH navedeni svi -predmeti koji su oduzeti od optuženih prilikom pretresa obavljenog 10.03.2006.godine, dok nenavođenje mjesta oduzimanja predmeta ne čini nezakonitim ovaj materijalni dokaz, zbog čega se suprotne tvrdnje odbrane ukazuju neosnovanim.

Odbrana optuženih nadalje, neosnovano prigovara da su prilikom pretresa oduzeti predmeti koji nisu bili obuhvaćeni naredbom za pretresanje. Naime, ove činjenice ne mogu dovesti u pitanje zakonitost izvršenog pretresanja, jer odredbe člana 62. stav 2. ZKP BiH između ostalog, jasno propisuju da se pored predmeta koji su u vezi sa krivičnim djelom zbog kojeg je izdata naredba, mogu oduzeti i predmeti koji upućuju na neko drugo krivično djelo. Konačno, treba imati u vidu i svrhu pretresanja stana i ostalih prostorija kao radnje dokazivanja u krivičnom postupku, a koja se u smislu člana 51. stav 1. ZKP BiH ogleda u tome da se u tom stanu pronađu, između ostalog, i predmeti važni za krivični postupak.

U pogledu prigovora odbrane koji se odnose na nepodudaranje naziva cigareta navedenih u zapisniku sačinjenom 10.03.2006. godine, u odnosu na naziv cigareta naveden u potvrdi o privremenom oduzimanju, broj: 18-12-6-27/06, od 10.03.2006. godine, Sud nalazi da se ovim prigovorom ne može dovesti u pitanje zakonitost ovog dokaza, kao i zakonitost same navedene materijalne dokumentacije. Ovo iz razloga što se radi o identičnim predmetima-cigaretama koji su oduzeti, dakle o istoj vrsti i količini koja je opisana u navedenom zapisniku i potvrdi, dok razlika u nazivu ovih predmeta,

kao što je već navedeno, ne dovodi u pitanje njihovu zakonitost. Da se radi o identičnim predmetima koji su kritične prilike oduzeti prilikom pretresa, potvrđuju i iskazi svjedoka Gorana Ikonića, Abdurahmanović Asima, Mladena Rajića.

Imajući u vidu sve navedeno, vijeće je ocijenilo da su se u konkretnom slučaju, u radnjama optuženih stekla sva obilježja krivičnog djela organiziranje grupe ljudi ili udruženja za krijumčarenje ili rasturanje neocarinjene robe iz člana 215., i to u radnjama Vladić Milorada iz stava 1. tog člana, a u radnjama optuženog Petra Bogdanovića sva bitna obilježja istog krivičnog djela iz stava 2. istog člana KZ BiH.

Naime, kao što je već navedeno krivično djelo iz člana 215. KZ BiH u suštini predstavlja svojevrsan kvalificirani oblik krivičnog djela krijumčarenja, ali je ono zakonom predviđeno kao samostalno krivično djelo tzv. organizirano krijumčarenje. Radnja izvršenja ovog krivičnog djela je određena alternativno i to kao: organiziranje grupe ljudi za organizirano krijumčarenje ili organiziranje mreže preprodavatelja ili posrednika za prodaju ili raspačavanje neocarinjene robe.

U konkretnom slučaju, nakon provedenog postupka, poštujući sva zakonom zagarantovana prava obojice optuženih, vijeće je utvrdilo da su radnjama optuženog Milorada Vladića ostvarena sva obilježja predmetnog djela, i to kumulativno, obje alternative. Naime, vijeće je na osnovu svih provedenih dokaza, cijeneći ih kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, nesumnjivo utvrdilo da je optuženi Milorad Vladić organizovao grupu za krijumčarenje cigareta, kao i grupu za rasturanje istih, s direktnom namjerom i osnovnim ciljem sticanja protivpravne imovinske koristi.

Takođe, vijeće smatra dokazanim i radnje koje su optuženom Petru Bogdanoviću stavljene na teret predmetnom optužnicom, a kojima su ostvarena obilježja istog krivičnog djela, ali iz stava 2., koji propisuje kažnjivost istog pripadništva organizovanoj grupi ljudi za organizovano krijumčarenje neocarinjene robe.

Imajući sve navedeno u vidu, kao i činjenicu da u toku postupka sposobnost optuženih da shvate značaj djela koje su počinili i upravljaju svojim postupcima ničim nije dovedena u pitanje, sud je oba optužena oglasio krivim da su počinili navedena krivična djela, na način i vrijeme opisane u izreci ove presude.

Shodno člamu 275. ZKP BiH tužilac je nakon izvođenja dokaza ocjenio da postoji potreba za usklađivanjem činjeničnog opisa optužnice sa činjeničnim stanjem koje proizilazi iz provedenih dokaza, te je izmijenio optužnicu, što je njegovo zakonom utvrđeno pravo koje je sud prihvatio imajući pri tome u vidu i to da je i u interesu prvooptuženog da se protiv istog vodi jedan, a ne dva odvojena postupka (ako se imaju u vidu prvobitne radnje i one koje su pridodate ranijem činjeničnom opisu), tim više što izmjene nisu dovele do bilo kakve promjene u pogledu pravne kvalifikacije djela.

U odnosu na izmijenjenu optužnicu, sud je dalje izvršio određena prilagođavanja i manje korekcije, koje su rezultat činjeničnog stanja kakvo je sud utvrdio. Izmjene međutim ni nisu takve prirode da bi optužene po bilo kom osnovu stavile u teži položaj od onog kojeg su imali po samoj optužnici, niti su promijenile samu kvalifikaciju djela koje im je stavljeno na teret.

Prvo prilagođavanje se odnosi na dio optužnice u kome se govori o svakodnevnom dopremanju cigareta kamionom iz R. Srbije od strane osobe po imenu Saša, optuženom Miloradu Vladiću. Izostavljena je riječ svakodnevno, budući da u toku glavnog pretresa nije utvrđeno da se baš radilo o svakodnevnom dopremanju, ali je evidentno da je dopremanje cigareta, na način opisan u činjeničnom dijelu optužnice, bilo veoma često. Uz to, sud je stekao utisak da je upotreba termina „svakodnevno“ imala upravo taj smisao.

Slijedeće prilagođavanje je izvršeno u pogledu događaja koji se desio u maju 2005. godine. Naime, u činjeničnom dijelu optužnice kao datum koji se vezuje za angažovanje Letić Milana za prevoz cigareta sa obale Drine, navedeno je da se radi o maju 2006. godine. Na ovaj vremenski period međutim nije upućivao ni jedan izvedeni dokaz, te je sud zaključio da se radi o grešci i da je riječ o maju 2005. godine, prihvatajući iskaz svjedoka Letić Milana u vezi s tim, dat pred tužiocem, dana 04.05.2006. godine.

Prilikom odmjjeravanja kazni sud je shodno člamu 48. Zakona o krivičnom postupku BiH imao u vidu granice istih propisane zakonom, svrhu kažnjavanja, te sve okolnosti koje utječu da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće), a osobito: stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, okolnosti pod kojim je djelo učinjeno, te ranije živote učinitelja, njihove lične prilike i držanje nakon učinjenog krivičnog djela.

Kao olakšavajuće okolnosti, sud je optuženom Petru Bogdanoviću cijenio, tešku porodičnu situaciju (raniji gubitak sina), tešku materijalnu situaciju, odnosno njegovu nezaposlenost, raniju neosuđivanost, dok je na strani

optuženog Milorada Vladića cijenio njegovu pomoć policiji u otkrivanju drugih organizovanih grupa za krijumčarenje neocarinjene robe, te da je porodičan čovjek, ali sa odraslim sinom i zaposlenom suprugom.

Sud je takođe razmotrio i tvrdnje branioca Tomića da su se krijumčarenjem na tom području bavili i mnogi drugi, uključujući i one čije je otkrivanje pomogao Vladić i koji su osuđeni u Banja Luci, pa i viši od njih. U vezi s tim sud je ocijenio da je navedena pomoć policiji od strane Vladića svakako nešto pozitivno, ali da činjenica da su se krijumčarenjem bavili i drugi, pa i mnogo veći od njega, ne oslobađa Vladića odgovornosti za ono što je on učinio, a što je bilo predmet optužnice u ovom postupku. Činjenje krivičnih djela od strane drugih osoba, nikoga ne opravdava, niti ikome daje pravo da i on čini krivična djela. Stoga svako odgovara za ono što je učinio, u granicama svog umišljaja, pa tako i optuženi Vladić.

Od otežavajućih okolnosti sud je na strani optuženog Milorada Vladića cijenio iskazanu upornost u izvršenju krivičnog djela (koja proizilazi iz znatnog broja konkretno obavljenih radnji grupe koju je formirao i njega lično, kao i dužine perioda tokom kojeg se bavio krijumčarenjem i rasturanjem), njegovu raniju osuđivanost za slično krivično djelo (nedozvoljene trgovine), znatnu društvenu opasnost učinjenog djela, kao i činjenicu da se radi o pripadniku MUP-a RS, čiji je osnovni zadatak da štiti zakon i spriječava vršenje krivičnih djela, a ne da ih sam čini i pri tome koristi položaj pripadnika MUP-a, informacije koje ima, sposobnosti koje je stekao radom u takvoj instituciji, poznanstva i logistiku tipičnu i primjerenu onima koji se bave krijumčarenjem i rasturanjem, a ne poštenom građaninu i zaštitniku zakona.

Po ocijeni suda, izrečene kazne od četiri godine zatvora za Vladića i jedna godina, uvjetno za Bogdanovića su srazmjerne težini djela i adekvatne ličnostima i ponašanju učinilaca i sa istim će se, po ocjeni suda postići svrha kažnjavanja predviđena članom 39. KZ BiH. Iste su po ocijeni suda takve da jasno izražavaju društvenu osudu učinjenog djela, da će vaspitno uticati na optužene da ubuduće ne čine krivična djela i da će imati preventivan uticaj i na druge da ne čine krivična djela.

Po ocjeni suda, u slučaju drugooptuženog Bogdanovića svrha kažnjavanja se s obzirom na navedene olakšavajuće okolnosti, a posebno neosuđivanost, može postići i samom prijetnjom kaznom, odnosno izricanjem iste bez njezinog izvršenja, to jest uvjetnom osudom.

Na osnovu člana 74. stav 1. KZ BiH prvooptuženom je izrečena mjera bezbjednosti trajnog oduzimanja predmeta, što se odnosi na slijedeće predmete:

pištolj M83/93 „Zastava“ serijski broj 61098; tri metka magnum 357 i 3 metka specijal; pištolj CZ 99, 9mm PARA, fabrički broj 46917 sa okvirom i 14 metaka, navedeni u Zapisniku o dobrovoljnoj predaji predmeta, broj: 011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine;

3 četkice za pištolj; kutija od pištolja 7.62 mm M57 br.204014; kutija od pištolja 7.62 mm M 57 br. 187476; kutija od pištolja CZ 99 9mm PARA br. 46198; kutija od pištolja M 83 357 Magnum br. 10596; telefonski imenik u metalnoj kutiji; futrola za službenu legitimaciju sa natpisom policija, memorijska kartica micro SD 512 MB; dva kompleta Mobis kartica za brojeve telefona 38765831817 i 38765801440; kartica BHT-certifikat za korisnički broj 38762211721; službene lisice; memorijska kartica „San Disc“; bluetooth dongle BT030; radio stanica YAESU FT-23 R; radio stanica ALINCO; mobilni telefon Sony Ericson sa preplatičkom karticom; baterijska lampa USA maglite; vojni dvogled „Zrak“ 8805255 RD-7x40; optički uređaj ON-M 59; metak za lovačku pušku-12-; dva eksterna mikrofona za radio stanicu; dvije kolske antene za radiostanicu; reg.tablica broj 900-T-555; dvije registarske tablice 683-A-497; mala registarska tablica 669-J-057, kaseta video VHS-C, mobilni telefon Siemens-nekompletan; nož „Rosstfrei“; ključ za lisice, saobraćajna dozvola ser. Broj BH 1384477, sveska računska sa bilješkama, mobilni telefon Siemens A 70, pištolj „RECH MIAMI“ model 92 broj G 017094, navedeni u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine. Zatim, pištolj CZ M57, kalibar 7.62 mm, serijski broj C-187476; okvir za municiju 1 komad; municija 8 komada kalibar 7.62 mm; mobilni telefon NOKIA N 70 i kartica serijskog broja 89387050208212656352; mobilni telefon NOKIA 6020 i kartica serijskog broja 89387050508253300749; mobilni telefon SIEMENS A-70 i kartica serijskog broja 89387050410223526502; putničko motorno vozilo „Pasar“, crne boje, broj šasije WVZZZ31ZNE199458; zeleni karton za Putničko motorno vozilo na ime Mihajlović-Tanacković Vera; ručni radio uređaj marke ALINCO, krovnu magnetana antena, navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-12-2-11/06, od 10.03.2006. godine: Marlboro crveni šteka 11(jedanaest); Marlboro light šteka 8(osam); LM šteka 9(devet); Memfis šteka 6(šest); Ronhil ultra šteka 17(sedamnaest); Ronhil lights šteka 17(sedamnaest); Ronhil lights 100 s šteka1(jedan).Ronhil super lights šteka4(četiri); Walter wolf 100 s šteka(dvije); Winston 100 s šteka 3(tri); Slims šteka 2(dvije); Memfis platinum šteka 1(jedan); Walter volf šteka (devet); Walter volf 100 s šteka 4(četiri); Ronhil plavi šteka 6(šest); Partner šteka 13(trinaest); Memfis plavi

šteka 2(dvije); Memfis 1 pakovanje 5 paklica; Memfis plavi paklica 14; Davidof paklica jedan; Marlboro crveni meki paklica 22(dvadesetdvije); Marlboro crveni tvrda paklica 17(sedamnaest); Winston 100 s paklica 34(tridesetčetiri); Slims paklica 12(dvanaest); Walter volf paklica 16(šesnaest); Ronhill plavi paklica 33(tridesettri); Ronhill super light paklica(tridesetdevet); Ronhill ultra paklica 33(tridesettri); Ronhill light paklica 31(trideset jedan); Ronhill light 100 s paklica 10(deset); Memfis crveni klasik paklica 19(devetnaest); Partner paklica 13(trinaest); Memfis platinijum paklica 8(osam); Aura paklica 12(dvanaest); Marlboro light paklica 20(dvadeset); Walter volf zlatni 100 s paklica 24(dvadesetčetiri), navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 12-02/3-167/06 od 19.11.2006. godine,

Opasač sa futrolom za pištolj; opasač sa futrolom za pištolj, lisice i nosač za palicu; okvir za pištolj CZ sa futrolom; 31 pištoljski metak cal. 7,62 mm x 39; 52 pištoljskih metaka 9 mm PARA i 19 komada metaka istog kalibra; 13 pištoljskih metaka specijal 38 i 2 komada metaka istog kalibra; 16 pištoljskih metaka 357 PPU i 3 komada metaka istog kalibra; 7 pištoljskih metaka cal. 7,62 mm TT i 26 komada metaka istog kalibra; nosač za osam metaka, 17 komada metaka 9 mm-manevarski; 4 futrole za pištolj; 2 okvira za pištolj TT, navedeni u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P od 19.11.2006. godine. Vijeće je u presudi utvrdilo da je dio pobrojanih predmeta, osobito predmeti navedeni u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-12-2-11/06, od 10.03.2006. godine upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela dana 10.03.2007. godine. Preostali predmeti pojedinačno pobrojani u izreci presude, a navedeni u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P od 19.11.2006. godine, Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 12-02/3-167/06 od 19.11.2006. godine, Zapisniku o dobrovoljnoj predaji predmeta, broj: 011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine i Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, broj: 011-0-KPP-06-000004-P, od 19.11.2006. godine koji su pronađeni prilikom pretresa kuće, okućnice i drugih pomoćnih objekata kao i stambeno poslovnih objekata i vozila koja je koristio prvooptuženi Milorad Vladić, a po naredbi o pretresanju broj:02/1-str.pov-1044/06 od 19.11.2006. godine, koji su privremeno oduzeti od prvooptuženog.

Razlog trajnog oduzimanja je taj što su po ocjeni vijeća, navedeni predmeti upotrebljavani za izvršenje krivičnog djela tokom perioda za koje se prvooptuženi optužnicom tereti ili su nastali njegovim izvršenjem, zbog čega ih je na osnovu člana 74. stav 1. KZ BiH valjalo oduzeti.

Preostale privremeno oduzete predmete navedene u pobrojanim potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta, sud na osnovu izvedenih dokaza u toku glavnog pretresa, nije mogao dovesti u vezu sa predmetnim djelom, te iste nije mogao oduzeti u skladu sa članom 74. KZ BiH.

Takođe, na osnovu člana 74. KZ BiH sud je drugooptuženom Petru Bogdanoviću izrekao mjeru bezbjednosti i to u odnosu na slijedeće predmete: mobilni telefon NOKIA 3310 i karticu serijskog broja 89387050102071939548 naveden u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-12-2-10/06 od 10.03.2006. godine, cigarete „Ronhill-light“ 18 vreća po 50 boksova; cigarete „Walter Wolf“ 6 vreća po 50 boksova; i cigarete „Ronhil“ plavi 4 vreće po 50 boksova navedeni u Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta broj: 18-12-6-27/06 od 10.03.2006. godine; putničko motorno vozilo tip „Lada 1300“, zelene boje, broj šasije XTA210400H0106752.

U odnosu na putničko motorno vozilo marke «Lada» i mobilni telefon vijeće je nesumnjivo utvrdilo da su isti upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela, a cigarete koje su zatečene na licu mjesta 10.03.2006. godine i oduzete, da su rezultat učinjenja krivičnog djela (prema stavu 2 člana 74 KZ BiH predmeti se mogu oduzeti i kada nisu vlasništvo učinitelja, ako to zahtijevaju interesi morala ....)

Na osnovu člana 110. i 111. KZ BiH, od prvooptuženog su, kao imovinska korist pribavljena krivičnim djelom oduzete nekretnine označene po katastarskom operatu kao cijela k.č. br. 3091 ukupne površine 228 m², što u naravi čini dvorište površine 142 m² i stambena zgrada površine 86 m², upisana u list nepokretnosti 2214 k.o. Bijeljina 2, koje su po zemljišnim knjigama označene kao k.č. 3091/0 ukupne površine 228 m² što u naravi čini dvorište 142 m² i stambena zgrada 86 m² upisana u zk. Ul. 2142 k.o. Bijeljina 2 i k.č. 3091/0 E1 što čini stambenu zgradu površine 86 m² u kojoj se nalazi četverosoban stan površine 135 m² i pomoćna prostorija 11 m² upisana u zk. Uložak 7493 k.o. Bijeljina 2..

Riječ je o nekretnini koju je prvooptuženi Milorad Vladić kupio od Radovanović Milana dana 13.11.2006. godine, za iznos od 110.000,00 KM (što proizilazi iz kupoprodajnog ugovora i nalaza i mišljenja vještaka), i to, po uvjerenju suda, novcem pribavljenim izvršenjem krivičnog djela utvrđenog ovom presudom.

Po ocjeni suda, upravo navedeno vrijeme pribavljanja ove nekretnine, te nalaz i mišljenje vještaka Prašljević Kerime koji je sud prihvatio kao objektivian i tačan u dijelu koji se odnosi na procjenu vrijednosti imovine i ostvarene prihode optuženog Vladića i njegove porodice (koji su jedva nešto preko 1000, 00 KM mjesečno), uz iskaz svjedoka Milaković Spasoja (koji je govorio o velikim zaradama Vladića stečenih krijumčarenjem i švercom) i ostalih

svjedoka koji su potvrdili djelovanje Vladića na krijumčarenju i rasturanju i govorili o obimu njegovog posla, pa čak i monopolu, po ocjeni ovog vijeća, svi zajedno predstavljaju opravdane razloge za vjerovanje da je ova nekretnina zaista stečena od novca pribavljenog krivičnim djelom za koga je Vladić proglašen krivim ovom presudom. Po ocjeni vijeća, novac ostvaren od plate, zarade u prodavnici i sa imanja je jedva dostatan za podmirenje normalnih potreba porodice i troškova održavanja imovine koju imaju.

Isti zaključak se međutim nije mogao izvesti i za ostale nekretnine koje Vladić posjeduje, posebno kada se ima u vidu vrijeme njihovog sticanja (znatno ranije), o čemu je kao svjedok govorio i inženjer Radović Vlado, vještak građevinske struke, koji se, s obzirom na lična saznanja, u vezi sa ovim činjenicama izjašnjavao kao svjedok, a kome sud nije imao nikakvog razloga da ne povjeruje.

Pored toga, u pogledu drugih nekretnina, valjalo je imati u vidu da Tužilaštvo nije izvelo ni jedan dokaz koji bi ukazao na konkretnu vezu između novca ostvarenog ovim krivičnim djelom i kupovine drugih nekretnina, pa i vozila kojima raspolaže optuženi (izuzev pmv „Pasar“ koji je oduzet na osnovu člana 74 KZ BiH), zbog čega vijeće nije prihvatilo prijedlog za oduzimanje istih.

Na osnovu člana 56. KZ BiH sud je prvooptuženom u izrečenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u pritvoru, i to počev od 21.11. 2006. godine pa nadalje, dok je u pogledu produženja pritvora donešeno posebno rješenje

Na osnovu člana 188. stav 1. KZ BiH prvooptuženi Milorad Vladić je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka čiju će visinu sud, u skladu sa odredbom iz člana 186. stav 2. odrediti posebnim rješenjem nakon pribavljenih potrebnih podataka, dok je na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku BiH drugooptuženi Bogdanović Petra oslobodio plaćanja istih, iz razloga njegove teške materijalne situacije, a čije bi plaćanje po shvatanju suda dovelo u pitanje njegovu materijalnu egzistenciju, te je odlučeno da troškovi koji se odnose na njega padnu na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar

Bojan Avramović

POUKA O PRA
Apelacionom vijeću
presude.

